KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2025/45

av den 8 januari 2025

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1. Inledande

(1) Den 13 november 2023 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina (*Kina* eller *det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (*grundförordningen*). Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) (*tillkännagivandet om inledande*).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 29 september 2023 av Coalition to Restore a Level Playing Field in the EU Mobile Access Equipment Sector (*CMAE* eller *klaganden*). Klagomålet ingavs för unionsindustrin för mobil lyftutrustnings räkning i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav följande väsentlig skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

(3) Den 27 mars 2024 inledde kommissionen en antisubventionsundersökning beträffande import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([3]).

1.2. Registrering

(4) Den 15 januari 2024 och den 12 mars 2024 lämnade klaganden in begäranden om registrering av import av mobil lyftutrustning med ursprung i Kina i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen.

(5) Kommissionen gjorde import av mobil lyftutrustning föremål för registrering genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1450 av den 23 maj 2024 (*förordningen om registrering*) ([4]).

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C, C/2023/783, 13.11.2023, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj).
([3]) Tillkännagivande om inledande av ett antisubventionsförfarande beträffande import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C, C/2024/2362, 27.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2362/oj).
([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1450 av den 23 maj 2024 om registrering av import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2024/1450, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1450/oj).

1.3. **Provisoriska åtgärder**

(6) I enlighet med artikel 19a i grundförordningen tillhandahöll kommissionen den 14 juni 2024 parterna en sammanfattning av de föreslagna tullarna och närmare uppgifter om beräkningen av dumpningsmarginalerna och de marginaler som är tillräckliga för att undanröja skadan för unionsindustrin. Berörda parter uppmanades att inom tre arbetsdagar lämna synpunkter på beräkningarnas riktighet. Synpunkterna behandlades där så var lämpligt.

(7) Den 12 juli 2024 införde kommissionen, genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1915 av den 11 juli 2024 ([5]) (*förordningen om provisorisk tull*), provisorisk antidumpningstull på import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina.

1.4. **Efterföljande förfarande**

(8) Efter utlämnandet av de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull (*det preliminära utlämnandet av uppgifter*) lämnade de kinesiska myndigheterna, klaganden, den kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektriska produkter (*CCCME*) ([6]), de exporterande producenterna Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd (*Sinoboom*), Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd (*JLG*), Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd (*Terex*) och Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd (*Dingli*), en användare – Construct Machines S.R.L., och en handlare – Norbert Wienold GmbH, in skriftliga inlagor med synpunkter på de provisoriska slutsatserna inom den tidsfrist som anges i artikel 2.1 i förordningen om provisorisk tull.

(9) Utöver synpunkterna på de provisoriska åtgärderna hänvisade klaganden till skäl 343 i förordningen om provisorisk tull, där kommissionen preliminärt drog slutsatsen att villkoren för tillämpning av artikel 7.2a inte förelåg. Klaganden begärde att kommissionen skulle lämna ytterligare upplysningar om undersökningsresultaten för tillämpningen av regeln om lägsta tull före det slutliga utlämnandet av uppgifter. Klaganden hävdade att tillämpningen av regeln om lägsta tull var en avgörande faktor som påverkade såväl unionsproducenterna som exportörerna i extremt stor utsträckning, och att kommissionen genom att inte lämna ut detaljerade undersökningsresultat gjorde det omöjligt för klaganden att lägga fram ytterligare bevisning och överträdde klagandens rätt till försvar.

(10) Kommissionen konstaterade att ett tidigt utlämnande av dess undersökningsresultat till klaganden angående tillämpningen av regeln om lägsta tull inte kunde motiveras, eftersom detta skulle diskriminera mellan de berörda parterna. Ett tidigt utlämnande av uppgifter till alla berörda parter i samma fråga skulle leda till diskriminerande behandling av de farhågor som uttryckts av olika parter och skulle öppna dörren för andra tidiga begäranden om utlämnande av uppgifter, samtidigt som tidsfristen på tio dagar för synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter föreskrivs i lag (artikel 20.5 i grundförordningen) ([7]). Genom att kommissionen i det slutliga utlämnandet av uppgifter uppgav de skäl som låg till grund för dess slutsats att villkoren i artikel 7.2a inte var uppfyllda, och genom att uppmana klaganden och alla berörda parter att lämna synpunkter på dessa avgöranden, respekterade kommissionen alla parters rätt till försvar.

(11) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. Klaganden, CCCME och företagen Sinoboom, JLG, Terex och Dingli hördes. Den 10 juni 2024 lämnade Sinoboom in en begäran om att bli hörd till förhörsombudet. Begäran drogs tillbaka den 18 juni 2024 på grund av att ett liknande hörande anordnades med handläggargruppen. Sinoboom informerades om sin rätt att kontakta förhörsombudet på nytt om en tillfredsställande lösning inte lyckades nås vid mötet med handläggargruppen. Höranden ägde rum med Dingli den 29 augusti 2024, CCCME respektive Terex den 5 september 2024, JLG den 6 september 2024 och Sinoboom den 9 september 2024.

([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1915 av den 11 juli 2024 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2024/1915, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1915/oj).

([6]) CCCME gavs genom fullmakt i uppdrag att företräda åtta exporterande producenter i denna undersökning.

([7]) Se fotnot 1.

(12) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för dess slutgiltiga avgöranden. För att komma fram till de slutgiltiga avgörandena beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter och ändrade sina preliminära slutsatser när så var lämpligt.

(13) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina (*det slutliga utlämnandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(14) Parter som begärde att bli hörda gavs även möjlighet till detta. Höranden ägde rum med Dingli respektive klaganden den 15 november 2024, och med JLG och Terex den 19 november 2024.

(15) Efter synpunkterna på det slutliga utlämnandet av uppgifter ändrade kommissionen den slutgiltiga antidumpningstull som var tillämplig på Dingli, på övriga samarbetsvilliga företag i bilagan och på alla övriga företag. De underliggande beräkningarna av dumpningens omfattning lämnades ut på nytt och Dingli gavs tillfälle att lämna synpunkter. Övriga berörda parter gavs också tillfälle att lämna synpunkter på de omräknade slutgiltiga antidumpningstullarna. Inga ytterligare synpunkter som ändrade kommissionens slutsatser inkom.

1.5. **Synpunkter på inledandet**

(16) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte CCCME kommissionens slutsatser i skäl 14 i förordningen om provisorisk tull, om att CCCME i sitt eget namn inte hade någon rätt till försvar. CCCME upprepade sina synpunkter som redan har behandlats i skäl 14 i förordningen om provisorisk tull och tillade att om kommissionen avvisar CCCME:s ställning som berörd part ska den avvisa även CMAE:s.

(17) Kommissionen bekräftade sina undersökningsresultat och slutsatser i skäl 14 i förordningen om provisorisk tull, men klargjorde att CCCME ansågs vara en berörd part i den mån den företrädde de exporterande producenter som gett den en fullmakt. I detta avseende skiljer sig CCCME:s ställning inte från CMAE:s.

1.6. **Stickprovsförfarande**

(18) Eftersom det inte har inkommit några synpunkter på urvalet av unionsproducenter, importörer och exporterande producenter bekräftade kommissionen skälen 16–23 i förordningen om provisorisk tull.

1.7. **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(19) Såsom anges i avsnitt 1.6 i förordningen om provisorisk tull omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden 1 oktober 2022–30 september 2023 (*undersökningsperioden* eller *UP* i tabeller). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2020 till och med slutet av undersökningsperioden (*skadeundersökningsperioden*).

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1. **Undersökt produkt**

(20) Såsom anges i skälen 33 och 34 i förordningen om provisorisk tull är den produkt som är föremål för denna undersökning mobil lyftutrustning konstruerad för personlyft, självgående, med en maximal arbetshöjd av minst 6 meter samt förmonterade eller monteringsfärdiga delar därav, utom enskilda komponenter när de föreligger separat och utom personlyftande utrustning monterad på fordon enligt kapitel 86 och 87 i Harmoniserade systemet (*den undersökta produkten*), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 och ex 8431 39 00 (Taric-nummer 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 och 8431 39 00 10).

(21) Produktdefinitionen omfattar maskiner som används för att lyfta människor i ett stort antal olika tillämpningar och omfattar ledade bomlyftar, teleskoplyftar, saxlyftar och vertikala master.

(22) Färdigmonterade eller monteringsfärdiga delar består av fyra kategorier, i synnerhet 1) chassin, 2) torn eller vändskivor, 3) plattformar eller korgar, 4) lyftmekanismer för mobil lyftutrustning. En lyftmekanism omfattar bommar (teleskopiska och ledade, med eller utan kranarmar) för teleskoplyftar, ledade bomlyftar eller vertikala master samt saxarmar för saxlyftar. Dessa inbegriper inte enskilda komponenter när de föreligger separat.

2.2. **Berörd produkt**

(23) Såsom anges i skäl 35 i förordningen om provisorisk tull är den berörda produkten mobil lyftutrustning med ursprung i Kina (*den berörda produkten*).

2.3. **Likadan produkt**

(24) I skälen 36 och 37 i förordningen om provisorisk tull drog kommissionen slutsatsen att den berörda produkten, den produkt som produceras och säljs på hemmamarknaden i Kina, och den undersökta produkt som produceras och säljs i unionen av unionsindustrin därför var likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen. Inga synpunkter inkom på denna slutsats.

2.4. **Påståenden om produktdefinitionen**

(25) CCCME och den exporterande producenten Sinoboom lämnade synpunkter på produktdefinitionen. Klaganden bemötte CCCME:s och Sinobooms synpunkter genom att hävda att produktdefinitionen bör förbli densamma.

2.4.1. *Begäran om att utesluta elektrisk mobil lyftutrustning*

(26) CCCME höll inte med om kommissionens avvisande av begäran om att undanta elektrisk och hybrid mobil lyftutrustning från produktdefinitionen, vilket sammanfattas i skälen 45 och 46 i förordningen om provisorisk tull. Den upprepade att det fanns en tydlig och uppenbar skillnad mellan konventionell och elektrisk eller hybrid mobil lyftutrustning i fråga om fysiska och tekniska egenskaper. CCCME upprepade också att dessa två kategorier av mobil lyftutrustning uppvisade grundläggande olikheter i fråga om mekaniska komponenter, att de använde olika slags framdrivning och att de hade olika tekniska funktioner och användningsområden. CCCME hävdade dessutom att den användes av olika industrier, som bygg-, underhålls-, lagrings- eller tillverkningsindustrin. CCCME tog upp dieseldrivna saxlyftar som ett exempel, som enligt CCCME ofta används som utomhusutrustning, eftersom sådana maskiner har större motorer, däck och ramar och därför lätt kan flyttas över ojämn terräng. Däremot användes elektriska saxlyftar i dess mening ofta som inomhusutrustning eftersom de är mindre, smidigare och har mindre effekt, och därför är bättre att använda i trånga och smala utrymmen. CCCME ansåg därför att dessa två kategorier inte delade samma väsentliga egenskaper och inte bildade homogena produkter.

(27) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CCCME påståendet om skillnaden mellan konventionell och elektrisk mobil lyftutrustning. CCCME hävdade att kommissionens ståndpunkt att elektrisk mobil lyftutrustning ”kan komma” att användas allt mer i miljöer eller industrier där man tidigare använt mobil lyftutrustning med konventionell framdrivning var spekulativ. Den stod också fast vid att även unionsindustrin själv uttryckligen erkände att den väsentliga skillnaden mellan de två produktkategorierna hade att göra med framdrivningsmotorn, vilket avgjorde användningsvillkoren, dvs. att förbränningsmotorer var avsedda att användas utomhus i ojämn terräng och elektriska motorer för industriella användningsområden inomhus. CCCME hävdade vidare att argumentet var irrelevant för undersökningsperioden eftersom det rörde framtiden. Den hävdade därför att produktdefinitionen hade varit feldefinierad från start och att de slutsatser om skada som dragits baserat på en felaktig produktdefinition därför var tvivelaktiga.

(28) Kommissionen noterade att CCCME inte lade fram några ytterligare argument eller bevis som skulle motivera uteslutandet av elektrisk mobil lyftutrustning. Såsom förklaras i skälen 45 och 46 i förordningen om provisorisk tull vidhöll kommissionen därför att båda kategorierna (konventionell och elektrisk eller hybrid mobil lyftutrustning) delade samma väsentliga egenskaper och att det var motiverat att låta båda omfattas av produktdefinitionen. Kommissionen noterade vidare att marknaden för mobil lyftutrustning ständigt utvecklades och att bland annat av miljöskäl kan elektrisk mobil lyftutrustning komma att användas mer i miljöer eller i industrier som tidigare använt mobil lyftutrustning med konventionell framdrivning. Det skulle därför inte vara rationellt att undanta elektrisk mobil lyftutrustning från produktdefinitionen, t.ex. på grund av att de, redan under undersökningsperioden, främst användes inomhus. Oavsett om mobil lyftutrustning används inomhus eller utomhus hade både elektrisk och konventionell mobil lyftutrustning samma grundläggande huvudsakliga egenskaper och användning, och båda omfattas av definitionen av den berörda produkten. Kommissionen vidhöll därför att produktdefinitionen var korrekt definierad.

2.4.2. *Begäran om att utesluta mobil lyftutrustning med en arbetshöjd på 28 meter eller mer*

(29) Som svar på de provisoriska slutsatserna, vilket upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, hävdade CCCME också att dess begäran om att utesluta hybrid eller elektrisk mobil lyftutrustning med en arbetshöjd på minst 28 meter som inte producerades av unionsindustrin var välgrundad, i motsats till kommissionens påståenden. Den ansåg vidare att det faktum att kommissionen nämnde att denna mobila lyftutrustning kunde komma att produceras i framtiden var irrelevant – om denna mobila lyftutrustning inte importerades under skadeundersökningsperioden var skaderesultaten snedvridna eftersom dessa typer inte kunde skada unionsindustrin. CCCME hävdade att företagen Dinolift och Manitou endast kunde producera mobil lyftutrustning med en arbetshöjd på upp till 28 meter.

(30) Kommissionen ansåg att det enligt informationen på företaget Dinolifts webbplats och i Manitous årsrapport faktiskt stämde att de kunde producera mobil lyftutrustning med en arbetshöjd på upp till 28 meter. Detta bevisade dock inte att dessa producenter eller andra producenter på marknaden inte kunde tillverka mobil lyftutrustning med en arbetshöjd på mer än 28 meter om efterfrågan skulle uppstå, eller att de inte skulle börja producera sådan utrustning inom den närmaste framtiden. Såsom kommissionen redan har tagit upp i skäl 337 i förordningen om provisorisk tull kunde det faktum att vissa produkttyper producerades i mindre utsträckning därför inte leda till slutsatsen att dessa produkttyper inte konkurrerade med importen från Kina, utan var snarare verkan av den dumpade importen eller den låga efterfrågan på dessa produkttyper. Kommissionen ansåg vidare att det faktum att de unionsproducenter som ingick i urvalet under undersökningsperioden inte sålde samtliga produkttyper som fanns på marknaden, eller att unionsproducenterna inte sålde vissa produkttyper under undersökningsperioden över huvud taget, inte påverkade de övergripande slutsatserna om skada för unionsindustrin. Kommissionen vidhöll därför att det inte fanns någon anledning att utesluta någon av produkttyperna från produktdefinitionen och stod kvar vid sina slutsatser i skäl 47 i förordningen om provisorisk tull.

2.4.3. *Begäran om att undanta delar av mobil lyftutrustning och, om de inte undantas, att förteckna dem i förordningens normativa del*

(31) För att bemöta de provisoriska slutsatserna och efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CCCME att det var obefogat att inkludera förmonterade eller monteringsfärdiga delar – eftersom det inte fanns någon öppen marknad för delar av mobil lyftutrustning i unionen kunde den kinesiska importen av den likadana produkten inte ha vållat de unionsproducenter som producerar delar av mobil lyftutrustning någon väsentlig skada. CCCME bad vidare om att kommissionen, för att säkerställa ett konsekvent genomförande och undvika förvirring kring definitionen, uttryckligen skulle förteckna de berörda delarna (dvs. chassin, vridbord, lyftmekanismer och plattformenar) i produktdefinitionen i åtgärdernas verkställande del.

(32) Kommissionen konstaterade att CCCME inte hade lagt fram några ytterligare underbyggda argument för att undanta delar. Kommissionen stod därför fast vid sina slutsatser i skäl 52 i förordningen om provisorisk tull, dvs. att delarna bör fortsätta att omfattas av produktdefinitionen.

(33) Kommissionen ansåg å andra sidan att CCCME:s begäran om att uttryckligen förteckna delarna i definitionen av produktdefinitionen i åtgärdernas verkställande del var motiverad, och den anpassade förordningens normativa del i enlighet med detta.

2.4.4. *Begäran om att undanta spindellyftar*

(34) Den exporterande producenten Sinoboom begärde att spindellyftar skulle undantas från produktdefinitionen. Sinoboom hävdade att en spindellyft var en mycket speciell typ av mobil lyftutrustning med en smal dörröppning och lägre vikt och marktryck jämfört med andra typer av mobil lyftutrustning Företaget hävdade att en spindellyft kan användas i olika terränger och sammanhang, men att den har den unika förmågan att kunna användas i trånga utrymmen. Detta gör den särskilt användbar inomhus, på platser som köpcentrum, idrottsarenor, järnvägsstationer, hotell och flygplatser. Sinoboom hävdade också att denna typ producerades i unionen i mycket begränsad utsträckning. Av dessa skäl ansåg Sinoboom att spindellyftarna från Kina inte konkurrerade med de spindellyftar som produceras i unionen och att införandet av tullar på importen av dessa skulle bestraffa både importörer, användare och konsumenter i senare led.

(35) Kommissionen ansåg att begäran var ogrundad. Spindellyftar har, trots sina särdrag, samma grundläggande egenskaper som andra typer av mobil lyftutrustning. Som Sinoboom själv påpekade fanns det två producenter av spindellyftar, vilket visade att spindellyftar faktiskt produceras i unionen. En lyftmekanism, en form eller det faktum att den kan användas i trånga utrymmen förändrade inte dess användning, dvs. att låta arbetstagare arbeta på höga höjder på ett säkert sätt. De spindellyftar som importeras från Kina konkurrerade därför med de spindellyftar som produceras i unionen. Påståendet att produktionen i unionen inte kunde tillgodose efterfrågan stöddes inte av någon bevisning. Även om så var fallet är det faktum att unionsindustrin inte kan tillgodose efterfrågan inte ett relevant kriterium för att utesluta en produkttyp från produktdefinitionen. Syftet med införandet av tullar var att säkerställa att mobil lyftutrustning importeras till ett rättvist pris och inte att förhindra att spindellyftar eller annan mobil lyftutrustning importeras. Kommissionen avvisade således detta påstående.

2.4.5. *Slutsats om produktdefinitionen*

(36) Mot bakgrund av skälen ovan beslutade kommissionen att stå fast vid de slutsatser som anges i skäl 52 i förordningen om provisorisk tull.

3. **DUMPNING**

(37) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter tog kommissionen emot synpunkter från de kinesiska myndigheterna, Dingli, Terex, JLG, Sinoboom och CCCME om de preliminära slutsatserna om dumpning.

3.1. **Förfarande för fastställande av normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen**

(38) CCCME och Sinoboom ifrågasatte kommissionens beslut att välja lastbilsmonterade plattformar som en produkt i samma allmänna kategori som mobil lyftutrustning. CCCME hävdade att det var grundlöst att avvisa en malaysisk kranproducent som lämplig källa för att fastställa referensvärdena för icke snedvridna försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Båda de berörda parter som nämns ovan pekade på de stora skillnaderna mellan lastbilsmonterade mobila plattformar och mobil lyftutrustning och hävdade att deras tekniska egenskaper och produktionsprocess skiljer sig från den för mobil lyftutrustning, något som har stor inverkan på deras produktionskostnader.

(39) CCCME hävdade att om kommissionen skulle välja Brasilien så borde en annan producent av lyftutrustning än Madal Palfinger S.A. (*Madal Palfinger*) väljas som lämplig källa för att fastställa referensvärdena för icke snedvridna försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Sinoboom föreslog en producent av mobila kranar och bandkranar som alternativ brasiliansk producent.

(40) Varken kommissionen eller de berörda parterna kunde identifiera ett land med en liknande ekonomisk utvecklingsnivå som Kinas där mobil lyftutrustning produceras. Kommissionen valde därför en produkt i samma allmänna kategori som mobil lyftutrustning på grundval av den undersökta produktens egenskaper, vilket anges i avsnitt 2 i tillkännagivandet om inledande ([8]), nämligen mobil, självgående lyftutrustning som används för att lyfta personer. Kommissionen uteslöt därför statiska kranar som används för materialhantering. Eftersom

([8]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C, C/2023/783, 13.11.2023, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj).

materialhanterare ([9]) uttryckligen utesluts från definitionen kan mobila bandkranar inte betraktas som en produkt i samma allmänna kategori som mobil lyftutrustning.

(41) Lastbilsmonterade mobila plattformar är uppenbarligen mobila och används främst för att lyfta personer. Den skiljer sig bara från mobil lyftutrustning genom deras framdrivningsmekanism, som i det senare fallet är inbyggd, medan den för lastbilsmonterade mobila plattformar tillhandahålls av ett fordon. Kommissionen bekräftade på nytt sin slutsats i den andra noteringen om produktionsfaktorerna (*den andra noteringen*), om att lastbilsmonterade mobila plattformar, med tanke på deras liknande egenskaper och användning, produktionsprocess och insatsmaterial, tillhör samma allmänna kategori som mobil lyftutrustning. De skillnader som CCCMA och Sinoboom påpekade undergrävde inte de grundläggande likheterna mellan de två produkternas egenskaper. Påståendet avvisades.

(42) Ingen producent av lastbilsmonterade mobila plattformar föreslogs av de berörda parterna som en lämplig källa för att fastställa referensvärdena för icke snedvridna försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Madal Palfinger, en producent i Brasilien som kommissionen identifierade i den andra noteringen, var därför det enda företag som övervägdes för fortsatt analys.

(43) CCCME och Sinoboom hävdade att Madal Palfingers räkenskaper inte kan anses vara tillförlitliga i syfte att konstruera normalvärdet eftersom företaget ägs av ett bolag som har sitt säte i EU (Österrike) och vissa av de transaktioner som ingick i räkenskaperna inte ägde rum vid normal handel. De hänvisade till noteringarna till Madal Palfingers räkenskaper för 2023 som innehöll uppgiften att de svåra ekonomiska och politiska förhållandena i Latinamerika också påverkade produktionen. Kapaciteten hade justerats i enlighet med detta, särskilt i Brasilien. De interna leveransförbindelserna med produktionsanläggningarna i Förenta staterna hade utökats, liksom standardiseringsprocessen ([10]).

(44) Kommissionen konstaterade att tillförlitligheten hos transaktionerna i Madal Palfingers räkenskaper i syfte att konstruera normalvärdet inte äventyrades av den kapacitetsjustering inom Palfingerkoncernen som nämns i noteringarna till dess räkenskaper för 2023, eftersom när det gäller försäljning, allmänna kostnader och vinst förblev den stora majoriteten av Madal Palfingers transaktioner på hemmamarknaden och den internationella marknaden tillförlitliga.

(45) Kommissionen bekräftade på nytt sin slutsats i skäl 197 i förordningen om provisorisk tull, dvs. att Madal Palfingers ägande var irrelevant för undersökningen. Madal Palfingers finansiella uppgifter återspeglar den brasilianska producentens och inte dess europeiska ägares försäljningstransaktioner.

(46) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CCCME sina påståenden om att Madal Palfingers räkenskaper, på grund av koncerninterna transaktioner, inte var tillförlitliga. CCCME citerade också en uppgift i 2023 års rapport från Palfingerkoncernen ([11]), där det hänvisades till Argentina i stället för Brasilien ([12]). Dessa påståenden har redan behandlats i skäl 44 och 45.

(47) Slutsatsen i skäl 58 i förordningen om provisorisk tull bekräftades därför.

3.2. **Normalvärde**

3.2.1. *Förekomst av betydande snedvridningar*

(48) Närmare uppgifter om förekomsten av betydande snedvridningar finns i avsnitt 3.3 i förordningen om provisorisk tull.

([9]) ”Den produkt som är föremål för denna undersökning är mobil lyftutrustning konstruerad för personlyft …”, avsnitt 2, se ovan.

([10]) Se s. 28 i Madal Palfingers årsredovisning för 2023, https://assets.palfinger.com/importdata/corporate/newsroom/en/reports/2023/PALFINGER_GB2023_EN_open.pdf.

([11]) Se ovan. Palfinger | *Annual report 2023* | Kan hämtas på https://i-report.palfinger.ag/2023/en/downloads.

([12]) Se ovan, s. 28: De interna leveransförbindelserna med produktionsanläggningarna i Förenta staterna hade utökats, och standardiseringsprocessen och produktionsoptimeringen **vid Rio Tercero-anläggningen i Argentina** fortsatte. Fetstil tillagd.

(49) Efter införandet av provisoriska tullar lämnade de kinesiska myndigheterna den 29 juli 2024 in en rad synpunkter i vilka de hävdade att i) rapporten innehöll brister, ii) artikel 2.6a i grundförordningen är oförenlig med WTO:s antidumpningsavtal, iii) kommissionens undersökningsmetod enligt artikel 2.6a i grundförordningen är oförenliga med WTO-rätten, iv) kommissionen ingående bör undersöka huruvida det förekommer snedvridningar på marknaden i det representativa landet och dess egen marknad. Samma dag lämnade CCCME in synpunkter om att i) artikel 2.6a i grundförordningen är oförenlig med WTO-avtalen och avgörandet från WTO:s tvistlösningsorgan i ärendet *European Union – Anti-dumping measures on Biodiesel from Argentina* ([13]), ii) det inte förekommer några betydande snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen inom sektorn för mobil lyftutrustning i Kina.

(50) De kinesiska myndigheterna hävdade närmare bestämt att den uppdaterade rapporten för det första upprätthåller problemet i rapporten genom att fortsätta att göra en subjektiv, ensidig och felaktig bedömning av Kinas marknadsekonomi. De kinesiska myndigheterna menar att detta särskilt beror på följande: a) Kina har etablerat en socialistisk marknadsekonomi i enlighet med landets egna specifika förhållanden och dess socialistiska marknadsekonomi har kontinuerligt förbättrats och utvecklats, där marknaden spelar en avgörande roll i resursfördelningen och de kinesiska myndigheterna spelar en bättre roll för att till fullo stimulera ekonomins vitalitet. Det finns inte bara en slags marknadsekonomisk modell, utan marknadsekonomin tycks vara oupplösligt kopplad till varje lands historia, kultur och verklighet. b) Innehållet i den uppdaterade rapporten är felaktigt, ensidigt och avviker i hög grad från den objektiva verkligheten, använder de kinesiska industriernas legitima konkurrensfördelar och de normala institutionella skillnaderna mellan Kina och Europa som utgångspunkt för att avgöra om det förekommer betydande marknadssnedvridningar, och undviker helt frågan om det förekommer betydande marknadssnedvridningar inom EU. c) Kommissionen har endast utfärdat arbetsdokument från kommissionens avdelningar om Kina och Ryssland, vilket väcker misstankar om att detta styrs av politiska överväganden och ger upphov till oro över behandlingen av mest gynnad nation. d) Kommissionen godtar de anklagelser om betydande snedvridning som framförts av inhemska industrier och använder (den uppdaterade) rapporten som huvudsaklig bevisning, vilket innebär fördelar för EU-industrierna. På grundval av rapporten beslutar kommissionen att inleda ärenden, genomföra utredningar och dra slutsatser, vilket leder till att kommissionen ser mer positivt på den bevisning som läggs fram av EU-industrierna, något som är oförenligt med de grundläggande rättsliga principerna om rättvisa och riktighet.

(51) Kommissionen höll inte med. Eftersom de historiska och kulturella särdragen i Kina faktiskt ligger långt utanför ramen för analysen av betydande snedvridningar enligt artikel 2.6a i grundförordningarna är den uppdaterade rapporten – som är ett omfattande dokument som baseras på en mängd objektiva bevis, inklusive lagar, förordningar och andra officiella policydokument som offentliggörs av de kinesiska myndigheterna, tredjepartsrapporter från internationella organisationer, akademiska studier och artiklar från forskare och andra tillförlitliga oberoende källor – inriktad på fall som pekar på förekomsten av snedvridningar i den mening som avses i artikel 2.6a b i grundförordningen. De relevanta snedvridningarna beskrevs i detalj i avsnitten 3.3.2–3.3.8 i förordningen om provisorisk tull, där hänsyn inte bara togs till den uppdaterade rapporten utan allt bevismaterial i ärendet, och de kinesiska myndigheterna lade inte fram någon specifik information som ifrågasatte denna analys. När det gäller de kinesiska myndigheternas påstående att marknaden spelar en avgörande roll i resursfördelningen enligt den socialistiska marknadsekonomimodellen påpekade kommissionen tvärtemot att till och med de mest aktuella, relevanta kinesiska policydokumenten visar att en sådan marknadsbaserad resursfördelning inte förekommer. I synnerhet bekräftas i beslutet från det kinesiska kommunistpartiets centralkommitté om en fortsatt fördjupad reform för att driva på den kinesiska moderniseringen, som antogs vid den tredje plenarsessionen i partiets 20:e centralkommitté den 18 juli 2024 (det tredje plenumbeslutet), otvetydigt att marxism-leninismen är den vägledande filosofi som ligger till grund för de kinesiska myndigheternas ekonomiska politik, och att de uttryckligen förbinder sig att föra en politik som strider mot en resursfördelning som baseras på marknadsprinciper ([14]).

([13]) *European Union – Anti-dumping measures on Biodiesel from Argentina*, överprövningsorganets rapport, WT/DS473/AB/R, punkt 6.23.
([14]) Se t.ex. avsnitt II.5 eller III.8 i det tredje plenumbeslutet.

(52) När det gäller de kinesiska myndigheternas påstående om överträdelse av principen om behandling som mest gynnad nation påminde kommissionen om att en landsrapport enligt artikel 2.6a c i grundförordningen endast ska utarbetas för ett land om kommissionen har välgrundade indikationer på att det kan förekomma betydande snedvridningar i ett specifikt land eller i en specifik sektor i det landet. Efter ikraftträdandet av bestämmelserna i artikel 2.6a i grundförordningen 2017 fick kommissionen sådana indikationer på betydande snedvridningar för Kina. Kommissionen offentliggjorde också en rapport om snedvridningar i Ryssland 2020 och uppdaterade rapporten om Kina 2024. I förekommande fall kan andra rapporter följa. Dessutom erinrade kommissionen om att rapporterna inte heller är obligatoriska för tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen. I artikel 2.6a c i grundförordningen beskrivs på vilka villkor kommissionen utfärdar landsrapporter; enligt artikel 2.6a d i grundförordningen är klagandena inte skyldiga att använda rapporten, och en landsrapport är inte heller ett villkor för att inleda en undersökning enligt artikel 2.6a i grundförordningen. Enligt artikel 2.6a e i grundförordningen är tillräcklig bevisning för betydande snedvridningar i något land som lagts fram av klagande som uppfyller kriterierna i artikel 2.6a b i grundförordningen tillräcklig för att inleda undersökningen på den grunden. Därför är reglerna om landsspecifika betydande snedvridningar tillämpliga på alla länder utan åtskillnad, oavsett om någon landsrapport finns eller inte. Detta innebär att reglerna om snedvridningar i landet per definition inte strider mot behandlingen som mest gynnad nation.

(53) När det gäller påståendet att kommissionen genom att offentliggöra rapporter om snedvridningar skulle ge EU-industrierna fördelar upprepade kommissionen sin ståndpunkt att den (uppdaterade) rapporten är ett dokument som baseras på bevisning (se skäl 51 ovan). Rapporten lades till ärendehandlingarna så att alla berörda parter skulle ha goda möjligheter att motbevisa, komplettera eller kommentera de fakta och den bevisning som den grundar sig på. Såsom anges i skäl 55 i förordningen om provisorisk tull valde de kinesiska myndigheterna att inte lägga fram argument eller bevisning som motbevisar källorna i rapporten. Det är alltså inte kommissionens praxis som är oförenlig med de grundläggande rättsliga principerna om rättvisa och riktighet, utan snarare de kinesiska myndigheterna som inte utnyttjade sina processuella rättigheter till dessa.

(54) För det andra hävdade de kinesiska myndigheterna att artikel 2.6a i grundförordningen inte är förenlig med WTO-rätten, särskilt på grund av följande: a) Begreppet betydande snedvridningar finns inte i WTO:s antidumpningsavtal. Artikel 2.2 i antidumpningsavtalet innehåller däremot en uttömmande förteckning över situationer där normalvärdet kan fastställas antingen med hjälp av det konstruerade normalvärdet eller med hjälp av metoden med exportpriset till tredjeland. En ”betydande snedvridning av marknaden” hör inte till någon av dessa situationer. b) Artikel 2.2. Enligt antidumpningsavtalet ska normalvärdet konstrueras med hjälp av produktionskostnaden i ursprungslandet plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. I artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet klargörs vidare att kostnaderna ska beräknas på grundval av den undersökta exportörens eller producentens redovisade kostnader, under förutsättning att dessa kostnader har redovisat i enlighet med god redovisningssed i exportlandet och på ett rimligt sätt motsvarar produktions- och distributionskostnaderna för den undersökta produkten. Artikel 2.6a i grundförordningen går därför längre än WTO-reglerna för användningen av det konstruerade normalvärdet.

(55) Dessa argument har inte kunnat godtas. Kommissionen ansåg att bestämmelsen i artikel 2.6a i grundförordningen är helt förenlig med Europeiska unionens skyldigheter inom ramen för WTO, även möjligheterna att konstruera normalvärdet enligt artikel 2.2 i antidumpningsavtalet. Som uttryckligen klargjordes av WTO:s överprövningsorgan i ärendet DS473 ([15]) tillåter WTO-rätten användning av uppgifter från ett tredjeland, vederbörligen justerade när en sådan justering är nödvändig och underbyggd. Kommissionen påminde i detta sammanhang om att när det väl fastställs att det inte är lämpligt att använda inhemska priser och kostnader i exportlandet på grund av att det föreligger betydande snedvridningar i det landet i enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen, konstrueras normalvärdet med hjälp av icke snedvridna priser eller referensvärden i ett lämpligt representativt land för varje exporterande producent enligt artikel 2.6a a i grundförordningen. Enligt samma bestämmelse i grundförordningen är det även möjligt att använda inhemska kostnader om det har slagits fast att de inte är snedvridna. I detta sammanhang hade de exporterande producenterna därför möjlighet ett inkomma med bevisning om att deras individuella försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst och/eller andra kostnader för insatsvaror inte var snedvridna. Såsom framgår av avsnitten 3.3.2–3.3.8 i förordningen om provisorisk tull har kommissionen fastställt att det förekommer snedvridningar inom sektorn för mobil

([15]) Överprövningsorganets rapport, *European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Argentina*, WT/DS473/AB/R och tillägg 1, antagen den 26 oktober 2016, DSR 2016:VI, s. 2871, punkt 7.10.

lyftutrustning och att det inte fanns någon faktisk bevisning för att de enskilda exporterande producenternas produktionsfaktorer inte är snedvridna. Huruvida de kinesiska företagens kostnader har bokförts i enlighet med god redovisningssed i Kina eller huruvida redovisningen på ett rimligt sätt återspeglade kostnaderna med anknytning till produktionen och försäljningen av den undersökta produkten i Kina kan därför inte påverka slutsatsen gällande tillämpningen av metoden enligt artikel 2.6a i grundförordningen.

(56) För det tredje hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionens undersökningspraxis inte överensstämmer med WTO:s, eftersom kommissionen inte undersökte om de kinesiska exportörernas bokföring överensstämde med det exporterande landets allmänt vedertagna redovisningsseder eller på ett rimligt sätt återspeglade produktions- och försäljningskostnaderna för den undersökta produkten, utan avvisade de kinesiska exportörernas bokföring på grund av den så kallade betydande snedvridningen av marknaden, vilket är oförenligt med artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal. De påpekade även att överprövningsorganet i sina slutsatser i DS473 och panelen i sina slutsatser i DS494 framhöll att enligt artikel 2.2.1.1 i antidumpningsavtalet kan producentens kostnadsbokföring, så länge den på ett korrekt och tillförlitligt sätt speglar alla de faktiska kostnader som producenten ådragit sig för den berörda produktionen och försäljningen av den berörda produkten, anses på ett ”rimligt sätt återspegla kostnaderna för produktion och försäljning av den berörda produkten”, och den undersökande myndigheten bör använda denna bokföring för att fastställa produktionskostnaderna för det undersökta företaget. De kinesiska myndigheterna uppmanade därför kommissionen att korrigera sin metod för att säkerställa att denna stämde överens med dessa WTO-krav.

(57) Kommissionen var tvungen att avvisa dessa påståenden. När det gäller överensstämmelsen mellan de kinesiska exportörernas bokföring och allmänt vedertagna redovisningsprinciper behandlades detta argument redan i skälen 54–56 ovan. När det gäller DS494 erinrade kommissionen dessutom om att både EU och Ryska federationen överklagade panelens slutsatser, som inte är slutgiltiga och därför, enligt gällande WTO-rättspraxis, inte har någon rättslig status i WTO-systemet eftersom de inte har godkänts av tvistlösningsorganet genom ett beslut av WTO-medlemmarna. Hur som helst förklarade panelen uttryckligen i sin rapport att bestämmelserna i artikel 2.6a i grundförordningen inte omfattas av den tvisten.

(58) För det fjärde hävdade de kinesiska myndigheterna att kommissionen godtog uppgifterna från det representativa landet och använde dem för att ersätta de kinesiska producenternas kostnader utan att ingående bedöma huruvida det förekommer någon betydande snedvridning i Brasilien i enlighet med de sex kriterierna i artikel 2.6a b i grundförordningen. Enligt de kinesiska myndigheterna borde kommissionen proaktivt ta initiativ till att undersöka och bevisa huruvida snedvridningar förekommer i de representativa länderna, i stället för att bara passivt vänta på att de berörda parterna i ärendet ska lägga fram bevisning. Trots skrivelser från de kinesiska exporterande producenterna om antidumpnings- och/eller utjämningsåtgärderna gällande stålmaterial i Brasilien undersökte kommissionen inte huruvida dessa importbegränsande åtgärder i Brasilien hade snedvridit de berörda brasilianska producenternas priser, utan avvisade godtyckligt de kinesiska exporterande producenternas argument. När det gäller kostnadsuppgifterna i Brasilien menade de kinesiska myndigheterna att eftersom kommissionen hade funnit betydande snedvridningar av de kinesiska företagens produkter på grundval av koncerninterna transaktioner borde kommissionen också ha undersökt och bevisat huruvida priserna för de utvalda företagen i Brasilien inte var ”snedvridna” på grund av koncerninterna transaktioner när de representativa företagen valdes ut. De kinesiska myndigheterna menade dessutom att kommissionen mer ingående borde undersöka huruvida det förekommer snedvridningar på EU:s inre marknad. De kinesiska myndigheterna anser att så är fallet, bland annat eftersom EU:s institutioner och medlemsstater följer en rad strategier som liknar Kinas för att vägleda sina ekonomier och industrier. Detta inbegriper men är inte begränsat till att ge myndigheterna vägledning, kräva att det finansiella systemet, särskilt affärsbanker, tar ett socialt ansvar, genomföra ekonomiska hjälpprogram och utforma energipolitik som uppmuntrar och vägleder energisektorn.

(59) Kommissionen ansåg inte att dessa argument höll. När det gäller bedömningen av uppgifter i det representativa landet erinrade kommissionen om att kommissionen, i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen, konstruerar normalvärdet på grundval av andra uppgifter än inhemska priser och kostnader (såvida det inte fastställs att dessa kostnader inte är snedvridna) i exportlandet endast om den fastställer att sådana uppgifter är lämpliga för att återspegla icke snedvridna priser och kostnader. I denna process är kommissionen skyldig att endast använda icke snedvridna uppgifter. I detta avseende gör kommissionen, i stället för att passivt vänta på att detta ska ske, en egen analys och uppmanar berörda parter att inkomma med synpunkter på de föreslagna källorna för fastställande av normalvärdet i början av undersökningen, nämligen via noteringarna om vilka icke snedvridna källor som kommissionen avser att använda i ett tidigt skede av förfarandet. Kommissionens slutliga beslut om vilka icke snedvridna uppgifter som ska användas för att beräkna normalvärdet tar full hänsyn till alla synpunkter som inkommit från parterna och till kommissionens egen undersökning. Alla relevanta aspekter av analysen beskrivs i detalj i avsnitt 3.4 i förordningen om provisorisk tull, bland annat i skäl 199 med avseende på transaktionerna inom gruppen och skäl 201 med avseende på antidumpnings- och utjämningsåtgärderna i Brasilien. När det gäller de påstådda snedvridningarna i EU har kommissionen redan, för att bemöta ett liknande argument som framförts av CCCME, i skäl 179 i förordningen om provisorisk tull påpekat att EU:s politik inte är relevant i samband med en bedömning som utförs i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen. Kommissionen upprepade att i enlighet med artikel 2.6a b i grundförordningen analyseras den potentiella inverkan av en eller flera av de snedvridande faktorer som anges i denna bestämmelse med avseende på priser och kostnader i exportlandet. Kostnadsstrukturen och prisbildningen på andra marknader, exempelvis i unionen, ingår inte i denna analys.

(60) När det gäller CCCME:s argument upprepade den för det första sitt tidigare påstående att varken antidumpningsavtalet eller Kinas protokoll om anslutning till WTO eller tvistlösningsorganets avgörande gör det möjligt för kommissionen att avvika från den allmänna metoden för att fastställa normalvärdet enligt artikel 2.2.1 i antidumpningsavtalet, dvs. att använda den exporterande producentens kostnader och priser eller motsvarande sådana i exportlandet, på grunden att betydande snedvridningar har konstaterats i exportlandet. CCCME påstod i detta avseende att dess argument i denna fråga, som lades fram den 3 januari 2024, inte har behandlats av kommissionen.

(61) Eftersom CCCME:s argument är i stort sett identiskt med det argument som de kinesiska myndigheterna har framfört och som behandlas i skälen 54–57 ovan hänvisade kommissionen till sin ståndpunkt i de skälen.

(62) För det andra, när det gäller den påstådda avsaknaden av betydande snedvridningar inom sektorn för mobil lyftutrustning i Kina, hävdade CCCME att a) Kina under de senaste sju åren har öppnat upp sitt finansiella system och välkomnat utländska investeringar på sitt territorium, bland annat amerikanska och europeiska producenter av mobil lyftutrustning, b) Kina har gjort betydande framsteg när det gäller att stärka sitt skydd av immateriella rättigheter och har också genomfört viktiga reformer av ramen för statligt ägda företag, vilket minskar överkapaciteten och ökar deras konkurrenskraft, c) den fjortonde femårsplanen endast avser byggmaskinsektorn, medan sektorn för mobil lyftutrustning, dvs. industriella plattformar för höghöjdsarbete, inte ens nämns i den fjortonde femårsplanen; det faktum att mobil lyftutrustning ofta används i samband med byggarbeten motiverar, enligt CCCME, att kommissionen bör betrakta sektorn för mobil lyftutrustning som en del av byggmaskinindustrin, d) kommissionens resonemang om den statliga närvaron i företag är hyckleri, eftersom inget av de företag som kommissionen hänvisar till, t.ex. XCMG eller Liugong, ingår i den aktuella undersökningens urval och därför inte representerar den kinesiska industrins största aktörer. Dessutom, om kommissionen anser att statligt aktieinnehav i producenter av mobil lyftutrustning ligger bakom snedvridningen av marknaden, borde kommissionen även dra slutsatsen att EU:s medlemsstater, som Frankrike, Tyskland och Polen, också snedvrider marknaden genom att äga aktier i börsnoterade företag.

(63) Kommissionen kunde inte godta dessa argument. CCCME lade inte fram någon särskild bevisning som motbevisade kommissionens analys i avsnitten 3.3.2, 3.3.5 och 3.3.7 i förordningen om provisorisk tull: att helt enkelt påstå att utländska investeringar är välkomna i Kina eller att reformer av ramen för statligt ägda företag har genomförts kan inte ändra kommissionens bedömning i detta avseende. Kommissionen påpekade dessutom att de senaste kinesiska policydokumenten, som det tredje plenumbeslutet, visar att reformprocessen för statligt ägda företag främst syftar till att konsolidera och stärka de statligt ägda företagens närvaro inom strategiska industrier ([16]). När det gäller det faktum att sektorn för mobil lyftutrustning inte uttryckligen nämns i den fjortonde femårsplanen beskrev kommissionen i skälen 130–138 i förordningen om provisorisk tull det kinesiska planeringssystemet, som fastställer prioriteringar och mål för centrala, provinsiella och lokala myndigheter, inklusive hur detta system, även om den nationella fjortonde femårsplanen inte uttryckligen nämner sektorn för mobil lyftutrustning i, innehåller uttryckliga bestämmelser för den berörda produkten på regional nivå. När det gäller EU-medlemsstater som innehar aktier i företag har kommissionen redan påpekat att denna slags argumentation saknar relevans i skäl 59. Kommissionen har dessutom i skälen 107–111 och 171 i förordningen om provisorisk tull fastställt att den statliga kontrollen av de kinesiska producenterna av mobil lyftutrustning sträcker sig långt bortom ett rent ägande och utgör en betydande snedvridning enligt artikel 2.6a b första strecksatsen i grundförordningen.

(64) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CCCME sina påståenden om att artikel 2.6a inte var förenlig med WTO-avtalet. Dessa påståenden har redan behandlats i skäl 51–61.

(65) Mot bakgrund av det som nämns ovan bekräftade kommissionen slutsatserna i avsnitt 3.3 i förordningen om provisorisk tull.

3.2.2. *Representativt land*

(66) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME att eftersom det inte finns något annat land med en liknande ekonomisk utvecklingsnivå som Kinas och som producerar mobil lyftutrustning borde kommissionen ha valt ett annat land än Brasilien, som är en producent av en liknande produkt i samma allmänna kategori. CCCME upprepade sitt förslag att välja Malaysia som ett alternativt representativt land.

(67) I skäl 60 i förordningen om provisorisk tull har kommissionen redan motbevisat detta påstående, och den lade till mer information i skäl 41 ovan.

(68) Slutsatserna i skäl 203 i förordningen om provisorisk tull bekräftades.

3.2.3. *Icke snedvridna kostnader och referensvärden*

3.2.3.1. Produktionsfaktorer

(69) Sinoboom hävdade att användningen av Global Trade Atlas (GTA) ([17]) ledde till ett orimligt resultat för vissa produktionsfaktorer, såsom motorer och andra material ([18]), och påstod att prisskillnaderna mellan företagets egna kostnader och referensvärdet var betydande. För att erhålla icke snedvridna referensvärden för dessa borde kommissionen använda Sinobooms rapporterade uppgifter eller en alternativ metod.

([16]) Se avsnitt II.5 i det tredje plenumbeslutet: Vi kommer att fördjupa reformen av det statliga kapitalet och de statsägda företagen, förbättra institutionerna och mekanismerna för förvaltning och tillsyn, stärka den strategiska samordningen mellan relevanta administrativa avdelningar och arbeta för att förbättra utformningen av den statsägda sektorn och anpassa dess struktur. Allt detta kommer att hjälpa det statliga kapitalet och de statligt ägda företagen att bli starkare, bättre och större. (…) Det statliga kapitalet kommer att styras mot stora industrier och nyckelområden som är avgörande för den nationella säkerheten och fungerar som den nationella ekonomins livsnerv. (…) Vi ska upprätta ett system för att bedöma de statligt ägda företagens resultat när det gäller deras fullgörande av sina strategiska uppdrag (…).

([17]) International Import Export Trade Data: Global Trade Atlas | S&P Global (spglobal.com), https://www.spglobal.com/market-intelligence/en/solutions/products/maritime-global-trade-atlas.

([18]) Med tanke på att påståendet avser kostnaderna för vissa av Sinobooms produktionsfaktorer får de särskilda produktionsfaktorerna inte uppges av sekretesskäl.

(70) Kommissionen ansåg att Sinobooms uppgifter omfattades av de betydande snedvridningar som fastställts för Kina i enlighet med avsnitt 3.2.1 och skälen 64–185 i förordningen om provisorisk tull. De kunde därför inte användas vid beräkningen av det konstruerade normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen. Kommissionen avvisade därför också påståendet att förekomsten av skillnader mellan de snedvridna priserna på de produktionsfaktorer som företaget använder och de referensvärdespriser som hämtats från GTA visar att GTA-priserna är ”icke-representativa”.

(71) Sinoboom hävdade att de HS-nummer som kommissionen valt för vissa produktionsfaktorer skiljer sig från dem som rapporterades vid kontrollen av dess svar på frågeformuläret. Företaget begärde att de rapporterade HS-numren skulle användas.

(72) Kommissionen reviderade referensvärdena för de produktionsfaktorer som nämns i skäl 71 för att säkerställa att de överensstämde med de HS-nummer som rapporterats av Sinoboom. Kommissionen noterade dock att användningen av alternativa HS-nummer ibland krävde att man använde en annan måttenhet. Kommissionen omvandlade respektive referensvärden på grundval av den konverteringstabell som företaget tillhandahöll. De HS-nummer som användes, liksom justeringarna, meddelades Sinoboom.

(73) Sinoboom hävdade att för vissa produktionsfaktorer uttrycktes priserna i andra måttenheter i det preliminära utlämnandet av uppgifter än vad som rapporterades för motsvarande material i svaret på frågeformuläret. Företaget hävdade att en ändring av måttenheten kunde skapa uppenbara snedvridningar vid konstruktionen av Sinobooms normalvärde, eftersom dessa referensvärdesvärden kommer att tillämpas på materialförbrukningsnivåer som beräknats på grundval av andra måttenheter. Resultatet blev ”felaktigt överensstämmande kostnadsinformation”, enligt Sinoboom. Företaget hävdade att kommissionen för dessa produktionsfaktorer borde ha använt sig av en alternativ databas.

(74) Kommissionen fann att påståendet var ogrundat och avvisade argumentet om att den borde använda sig av en alternativ databas eftersom den säkerställde att en likvärdig måttenhet i linje med den som Sinoboom rapporterat användes, genom att förlita sig på den sekundära enhet ([19]) som rapporteras i GTA. Kommissionen använde en alternativ måttenhet och omvandlade referensvärdet i enlighet därmed när detta kunde motiveras på grund av vissa produktionsfaktorers särdrag.

(75) Sinoboom hävdade att priserna på produktionsfaktorer var inkonsekventa för fyra produktionsfaktorer i olika bilagor före utlämnandet av uppgifter ([20]). De referensvärdespriser per enhet som anges i bilaga 4.1 och bilaga 2.2 till utlämnandet av uppgifter på förhand skiljer sig åt. Sinoboom begärde att kommissionen skulle granska avvikelsen och korrigera den.

(76) I det slutgiltiga skedet lämnade kommissionen ut en ny bilaga 4.1 i vilken den hade korrigerat skrivfelet och den därav resulterande bristande överensstämmelsen mellan priserna på produktionsfaktorerna.

(77) Dingli hävdade att kommissionen hade använt ett felaktigt referensvärde för en produktionsfaktor som stod för en betydande andel av dess kostnader. Företaget föreslog att ett annat referensvärde skulle användas.

(78) Efter att ha analyserat detta godtog kommissionen påståendet. Därför räknade kommissionen om normalvärdet för företaget, vilket ledde till att det minskade.

(79) Terex noterade att priserna på två produktionsfaktorer ([21]) borde ändras för att korrigera ett skrivfel från kommissionens sida. Företaget hävdade att kommissionen i det preliminära skedet, på grund av ett skrivfel, hade stavat en produktionsfaktor fel och använt ett felaktigt referensvärde för en annan.

([19]) ”Sekundär enhet” eller ”sekundär kvantitet” används ofta för att tillhandahålla ytterligare mätinformation tillsammans med den primära måttenheten för en viss vara. I detta fall var den sekundära enheten alltid kg. När den primära enheten var siffror eller antal angav GTA även värdet i kg.

([20]) De särskilda produktionsfaktorerna får inte uppges av sekretesskäl. Sinoboom betecknade de specifika produktionsfaktorerna som konfidentiella affärsuppgifter som inte kan sammanfattas eftersom deras pris väsentligen skiljer sig från ett offentliggjort referensvärde, vilket leder till att specifika kostnader för företaget lämnas ut.

([21]) De särskilda produktionsfaktorerna får inte uppges av sekretesskäl.

(80) Kommissionen erkände skrivfelet och godtog påståendet om den första produktionsfaktorn och korrigerade referensvärdet i enlighet med detta. När det gäller påståendet om det andra produktionsfaktorspriset avvisade kommissionen påståendet och klargjorde att det referensvärde som användes baserades på den sekundära enhet som offentliggjorts i GTA. Kommissionen justerade därför normalvärdet.

(81) CCCME hävdade åter igen att det var olämpligt att gruppera material som utgör mindre än 1 % av den totala produktionskostnaden i kategorin förbrukningsvaror och hävdade att dessa insatsvaror för vissa producenter i urvalet kunde stå för upp till en femtedel av den totala produktionskostnaden.

(82) Kommissionen noterade att CCCME inte ifrågasatte kommissionens konsekventa praxis att uttrycka förbrukningsvaror som en procentandel av råvarorna på grundval av de kostnadsuppgifter som rapporteras av producenterna. Eftersom de största kostnadsposterna, t.ex. motorer, batterier, ventiler, däck och selar, som står för mer än 80 % av den totala produktionskostnaden, inte var grupperade, ansågs den metod som användes vara lämplig. Kommissionen ansåg vidare att det rörde sig om exceptionellt många produktionsfaktorer, upp till 200 artiklar, och att det skulle ha blivit onödigt komplext att identifiera referensvärden för var och en av dessa under undersökningen. Det skulle inte ha lett till något annat resultat med tanke på de allmänna snedvridningarna på den kinesiska marknaden. Kommissionen noterade att en av de exporterande producenter som ingick i urvalet själv grupperade produktionsfaktorer i sitt svar på frågeformuläret. På grundval av detta avvisades påståendet.

(83) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Dingli att referensvärdet för två produktionsfaktorer ([22]) behövde korrigeras.

(84) När det gäller det första referensvärdet lade Dingli fram bevisning för att de insatsvaror som användes i dess produktionsprocess omfattades av en annan tullkod än den som kommissionen använde. Kommissionen godtog påståendet och ändrade referensvärdet. Det nya referensvärdet meddelades Dingli. När det gäller det andra referensvärdet lämnades dock ingen bevisning till stöd för påståendet. Kommissionen avvisade därför påståendet.

3.2.3.2. Råvaror

(85) CCCME begärde att kommissionen skulle underrätta alla berörda parter om de ursprungliga GTA-uppgifter som har hämtats från databasen för brasilianska referensvärden och som visar den automatiska matchning som algoritmen gör mellan tullkoder från olika jurisdiktioner, som används för att beräkna det icke snedvridna värdet på råvaror.

(86) Begäran godtogs och kommissionen inkluderade de begärda uppgifterna i utlämnandet av uppgifter till berörda parter.

(87) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME att de GTA-uppgifter som lämnats ut enligt skäl 86 inte var tillräckliga för att CCCME skulle kunna utöva sin rätt till försvar. Kommissionen avvisade påståendet eftersom de uppgifter som lämnats ut gjorde det möjligt för alla berörda parter att se vilken metod, vilka referensvärden och vilka värden som hade använts.

(88) Sinoboom hävdade att kommissionen för komponenter som köps på hemmamarknaden borde använda fob-priser genom att dra av transportkostnader, försäkringskostnader och liknande kostnader från cif-priset enligt GTA. Sinoboom köpte råvaror och andra insatsvaror på hemmamarknaden, vilket resulterade i fob-priser som inte omfattar sjöfraktkostnader, försäkringar och importtullar. De importpriser från GTA som kommissionen använde inkluderade sjöfraktkostnader, försäkringskostnader och i vissa fall importtullar.

([22]) De särskilda produktionsfaktorerna ansågs vara konfidentiella affärsuppgifter.

(89) I enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen ([23]) använde kommissionen motsvarande produktions- och försäljningskostnader i ett lämpligt representativt land med en liknande ekonomisk utvecklingsnivå som den i Kina för att konstruera normalvärdet. Dessa priser, som har hämtats från GTA, omfattar transport, försäkring och tullar och ansågs motsvara produktionskostnaderna i det representativa landet. Dessutom noterar kommissionen att det faktum att de kinesiska exporterande producenterna köper vissa insatsvaror från inhemska källor för sin tillverkning av mobil lyftutrustning inte innebär att de brasilianska producenterna också köper samma insatsvaror på den brasilianska hemmamarknaden. Kommissionen avvisade detta argument.

3.2.3.3. Arbetskraft

(90) Dingli och CCCME hävdade återigen att 1.1-versionen av Pesquisa Industrials årliga tabell över arbetsmarknadsstatistik (PIA) i Brasilien ([24]) borde användas för att beräkna arbetskraftskostnaderna i stället för PIA-tabell 2.2 ([25]), eftersom uppgifter från industrisektor 28.22 om tillverkningen av maskiner och utrustning för transport och lyft av laster och personer, tillsammans med uppgifter som specifikt rör produktionsverksamheten, fanns lättillgängliga.

(91) Påståendet avvisades i skäl 223 i förordningen om provisorisk tull, där det anges att PIA-tabell 2.2 innehåller uppgifter om mycket mer affärsspecifika kategorier. Dingli och CCCMA lade fram bevisning för att denna åtskillnad också var möjlig när PIA-tabell 1.1 användes, och påståendet godtogs därför. Kommissionen reviderade beräkningen av arbetskraftskostnaderna med hjälp av uppgifter i PIA-tabell 1.1 för år 2022.

(92) CCCME hävdade på nytt att kommissionen borde begränsa socialförsäkringsavgifterna till avgifterna till Instituto Nacional do Seguro Social (*INSS*) och Fundo de Garantia do Tempo de Serviço (*FGTS*) eftersom det endast var beloppen till INSS och FGTS som beaktades i notering 17 till Madal Palfingers årsredovisning ([26]) i samband med beräkningen av socialförsäkringsavgifterna.

(93) I skäl 225 i förordningen om provisorisk tull avvisade kommissionen preliminärt samma påstående, eftersom undersökningen visade att det fanns andra typer av socialförsäkringsavgifter i Brasilien och att storleken på dessa kan variera. CCCME lämnade inte in några ytterligare materiella uppgifter som visade att det tvärt emot kommissionens preliminära slutsats i skäl 225 i förordningen om provisorisk tull inte fanns några andra möjliga socialförsäkringsavgifter i Brasilien än beloppen till INSS och FGTS. Kommissionen bekräftade att påståendet avvisades.

(94) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CCCME sitt påstående att endast beloppen till INSS och FGTS borde beaktas vid beräkningen av socialförsäkringsavgifterna. Påståendet har redan behandlats i skäl 93.

(95) Dingli hävdade att endast de sociala avgifter som arbetsgivaren betalar för produktionspersonalen bör beaktas vid beräkningen av arbetskraftskostnaden och att de sociala avgifter som betalas för personal som inte arbetar med produktionen bör dras av. Fördelningen av avgiften bör baseras på förhållandet mellan den totala lönen för produktionspersonalen och den personal som inte arbetar med produktionen.

(96) Kommissionen konstaterade att Dinglis argument stämde eftersom det endast är kostnader med koppling till produktionen av den undersökta produkten som bör beaktas vid beräkningen av referensvärdet för arbetskraftskostnaderna, och kommissionen räknade om beloppet för sociala avgifter i enlighet med detta.

(97) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Dingli att även om kommissionen godtog påståendet såsom anges i skäl 96 återspeglade inte den nya beräkningen av beloppet för sociala avgifter detta.

([23]) Se fotnot 1.
([24]) Pesquisa Industrials årliga tabell över arbetsmarknadsstatistik https://www.ibge.gov.br/estatisticas/economicas/industria/9042-pesquisa-industrial-anual.html?=&t=downloads.
([25]) Se ovan.
([26]) https://ads.clicrbs.com.br/PUBLICIDADE-LEGAL/PIO/Publicidade_Legal_PIO_290324_madalpalfinger.pdf.

(98) Kommissionen avvisade påståendet eftersom de sociala avgifterna räknades om efter offentliggörandet av de provisoriska åtgärderna. Kommissionen beräknade avgifternas storlek och delade dem med antalet anställda i produktionen, utan att beakta de personer som inte var involverade i produktionen.

(99) Dingli påpekade att kommissionen, när den omvandlade arbetskostnaden per timme i real till renminbi yuan, inte använde växelkursen för 2021. I de preliminära beräkningarna är den växelkurs som används för att omvandla real till euro från år 2022, medan den växelkurs som används för att omvandla euro till renminbi yuan är från undersökningsperioden. I det slutgiltiga skedet tillämpade kommissionen, för att komma fram till arbetskraftskostnaderna per timme under undersökningsperioden, arbetskraftkostnadsindexet för 2023 på de senast tillgängliga uppgifterna från 2022. Den resulterande arbetskraftskostnaden omvandlades sedan till renminbi yuan med hjälp av växelkurser från undersökningsperioden.

(100) Kommissionen avvisade påståendet att den borde tillämpa 2021 års växelkurs eftersom den blev irrelevant i det slutgiltiga skedet i och med att uppgifterna för 2022 användes.

(101) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Dingli att kommissionen dubbelräknat inflationen genom att justera de brasilianska arbetskraftskostnaderna för 2022 till 2023 års siffror och sedan omvandla dem till renminbi yuan med hjälp av den växelkurs som var tillämplig under undersökningsperioden. Dingli hävdade att antingen så borde växelkurserna för undersökningsperioden användas utan justering, eller så borde 2022 års växelkurser användas vid en justering.

(102) Eftersom Dingli inte kunde visa att variationen i arbetskostnadsindexet mellan 2022 och 2023 enbart var kopplad till inflationen avvisade kommissionen påståendet. Det brasilianska arbetskostnadsindexet visar inte variationen i lönernas värde utan den totala kostnaden för att anställa arbetskraften per timme, vilket kan påverkas av andra faktorer än inflationen. Den parallella justeringen av indexet 2022 och användningen av växelkursen under undersökningsperioden ledde därför inte heller till dubbelräkning. Tvärtom säkerställde justeringarna att referensvärdet speglade de arbetskraftskostnader som skulle betalas under undersökningsperioden på grundval av de uppgifter som fanns tillgängliga.

(103) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME att kommissionen felaktigt använde konsumentprisindexet för att justera arbetskraftskostnaden för 2022 till den under undersökningsperioden. Enligt CCCME hade det varit lämpligare att använda det genomsnittliga inkomstindexet.

(104) Kommissionen använde det genomsnittliga nationella konsumentpriset under undersökningsperioden, som härrörde från statistiken från Instituto Brasileiro de Geografia e Estatística (IBGE) ([27]), för att indexera arbetskraftskostnaderna. CCCME lade inte fram någon bevisning som visade varför denna metod inte var korrekt. Följaktligen avvisades påståendet.

(105) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME att metoden för att beräkna den årliga arbetstiden var felaktig. I stället för att multiplicera den genomsnittliga faktiska veckoarbetstiden för näringslivskategori 28, tillverkning av maskiner och utrustning, som erhållits från ILOSTAT, med det totala antalet veckor under ett kalenderår, hade kommissionen först beräknat den dagliga arbetstiden genom att dividera veckoarbetstiden med fem arbetsdagar per vecka och sedan multiplicera den dagliga arbetstid som beräknats på detta sätt med de 220 påstått tillgängliga arbetsdagarna per år.

([27]) IBGE | Portal do IBGE | IBGE, https://www.ibge.gov.br/.

(106) Kommissionen hänvisade till de beräkningar som gjorts tillgängliga för berörda parter, som redogjorde för hur referensvärdet för arbetskraftskostnaderna hade beräknats. Kommissionen använde de totala årliga arbetskraftskostnaderna per anställd för företag med mer än 30 anställda och justerade dem med hjälp av genomsnittet för det nationella konsumentprisindex som motsvarade år 2022 för genomsnittet under undersökningsperioden. Statistik från ILO användes för att beräkna den genomsnittliga veckoarbetstiden i Brasilien för 2022 inom sektorn (ISIC 2-verksamhet 28). Den genomsnittliga årskostnaden per anställd som är kopplad till produktionen (indexerad) dividerades med den nämnda genomsnittliga veckoarbetstiden för att få fram ett värde för arbetskraftskostnaden. På grundval av detta och i avsaknad av mer specifika synpunkter avvisades påståendet. På grundval av ovanstående fastställde kommissionen om arbetskraftskostnaden per timme till 70,60 renminbi yuan i det representativa landet.

3.2.3.4. Elektricitet och naturgas

(107) CCCME och Dingli hävdade på nytt att kommissionen borde dra av 17,5 % mervärdesskatt från kostnaden för elektricitet och gas och hänvisade till kommissionens praxis på senare tid, där detta påstående har godtagits.

(108) Eftersom kommissionen konstaterade att brasilianska företag hade rätt till skatteavdrag för ICMS ([28]) på elektricitet och gas som används för industriell produktion godtog den begäran och drog av mervärdesskattebeloppet från kostnaden för elektricitet och naturgas.

(109) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CMAE att kommissionen borde använda de tillämpliga ICMS-satserna för gas och elektricitet i Rio Grande do Sul-staten, där Madal Palfingers anläggning var belägen.

(110) Kommissionen fastställde att varje vara, när den transporteras till en annan stat i Brasilien, har sin egen ICMS-sats beroende på sitt ursprung. ICMS-satserna i Rio Grande do Sul för gas och elektricitet från ett nationellt nät ansågs därför inte vara relevanta för dessa produktionsfaktorer. CMAE:s inlämnade bevisning till stöd för påståendet att ICMS för elektricitet var 17 % visade dessutom på att under 2024 omfattade denna sats inte elektricitet för industriellt bruk ([29]). Kommissionen använde därför en genomsnittlig ICMS-sats för Brasilien som helhet på 17,5 % för både elektricitet och gas, vilket ansågs vara korrekt. Påståendet avvisades.

(111) På denna grund fastställde kommissionen priset på elektricitet för industriellt bruk till 0,89 renminbi yuan/kWh och priset på gas för industriellt bruk till 0,452 renminbi yuan/kWh i det representativa landet.

3.2.3.5. Tillverkningsomkostnader, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, vinst och avskrivning

(112) CCCME hävdade på nytt att strykningen av ”nuvärdesjusteringar” från Madal Palfingers finansiella utgifter bör tillämpas även på finansiella intäkter, eftersom dessa inte kan anses ha uppstått i den normala verksamheten. CCCME ansåg att denna asymmetriska behandling var felaktig. Kommissionen godtog detta argument.

(113) Dingli hävdade åter igen att eftersom de kinesiska producenternas exportpris fastställdes på nivån fritt fabrik, med tanke på att kommissionen har lättillgängliga uppgifter om fraktkostnader, försäkringar och provisioner, bör dessa strykas från Madal Palfingers försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för att säkerställa att det konstruerade normalvärdet på motsvarande sätt fastställs på nivån fritt fabrik. Dingli hävdade att skyldigheten att jämföra priser fritt fabrik gäller oberoende av kommissionens påstående i skäl 245 i förordningen om provisorisk tull om att företaget inte hade tillräckliga uppgifter för att det skulle gå att identifiera intäkter och kostnader i samband med sjöfart, sjöfartsförsäkring och provisioner som gjorde det möjligt att skilja mellan exportrelaterade och inhemska försäljningskostnader.

([28]) ICMS är förkortningen för *Imposto Sobre Operações Relativas à Circulação de Mercadorias e Serviços de Transporte Interestadual de Intermunicipal e de Comunicações*. Det är en skatt på försäljning och tjänster och omfattar handel med varor, transport, kommunikationstjänster och andra allmänna varuleveranser. Den betalas av privatpersoner och juridiska personer som saluför varor, av de som importerar produkter, av de som förvärvar varor som beslagtagits av tullen och av de som förvärvar petroleumprodukter från utlandet.

([29]) ICMS RS 2024 – Tabela atualizada – Tax Group – *Energia elétrica* (***exceto*** *para consumo em iluminação de vias públicas,* ***industrial****, rural e, até 50 KW por mês, residencial*), https://www.taxgroup.com.br/intelligence/icms-rs-2024-tabela-atualizada/.

(114) Efter detta påstående identifierade kommissionen i notering 17 till Madal Palfingers räkenskaper för 2023 särskilda värden för fraktkostnader och provisioner ([30]). För att komma fram till en nivå fritt fabrik för normalvärdet drog kommissionen av fraktkostnaden och provisionerna från den försäljningskostnad som användes för beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.

(115) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CMAE att det inte borde göras något avdrag för transport- och provisionskostnader från de försäljningskostnader som användes för att fastställa försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst när normalvärdet konstruerades.

(116) Kommissionen ansåg att påståendet inte var underbyggt och ändrade inte slutsatsen i skäl 113. Madal Palfingers försäljningskostnader omfattade ett belopp som täckte frakt- och provisionskostnader som behövde dras av för att säkerställa att ett exportpris fritt fabrik jämfördes med ett konstruerat normalvärde fritt fabrik. Påståendet avvisades.

(117) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CMAE att om kommissionen beslutade att utesluta transportkostnader för insatsvaror måste den också justera kostnaden för sålda varor för beräkningen av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst genom att dra av de exporterande producenternas transportkostnad för inköpet av råvaror och insatsvaror från den ”kostnad för sålda varor och tjänster” som rapporterats av Madal Palfinger.

(118) Påståendet avvisades eftersom kommissionen, såsom förklaras i skäl 115, jämförde det konstruerade normalvärdet med exportpriset på nivån fritt fabrik. När normalvärdet konstrueras fritt fabrik, eftersom detta måste visa kostnaderna vid fabriksgrinden, kan den undersökta produktens transportrelaterade kostnader inte beaktas. CMAE lade inte heller fram någon stödjande bevisning för att transportkostnaderna även rörde insatsvaror. Faktum är att transportkostnaderna för den råvara som används vid tillverkningen av den undersökta produkten är en faktisk kostnadspost som måste beaktas när normalvärdet konstrueras och som normalt förknippas med kostnaden för insatsvarorna och inte rapporteras separat.

(119) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CMAE att eftersom Madal Palfingers räkenskaper inte gjorde det möjligt att skilja mellan försäljningen på hemmamarknaden och exportförsäljningen, borde transport- och provisionskostnaderna inte dras av från försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna samt vinsten.

(120) Kommissionen avvisade påståendet eftersom normalvärdet måste fastställas på nivån fritt fabrik, vilket innebär att dessa kostnader måste dras av för att fastställa försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst i det representativa landet, oavsett vilket land varorna såldes till.

(121) CCCME menade att kommissionen inte borde använda en beräknad procentandel av förbrukningsvarorna för den totala råvarukostnaden och en procentandel av produktionsomkostnaderna för de kinesiska exporterande producenternas faktiska produktionskostnader för att extrapolera det icke snedvridna värdet för förbrukningsvaror och allmänna omkostnader. CCCME hävdade dessutom att kommissionen hade gjort fel när den uttryckte de kinesiska exporterande producenternas faktiska transportkostnader för leveransen av råvaror som en procentandel av den faktiska kostnaden för varje råvara och därefter tillämpade samma procentandel på den icke snedvridna kostnaden för samma råvara för att erhålla den icke snedvridna transportkostnaden. CCCME ifrågasatte det resultat som erhölls genom tillämpningen av denna metod genom att hävda att den oundvikligen leder till ett snedvridet referensvärde, eftersom det uttrycks som en procentandel av en påstått snedvriden råvarukostnad eller direkta kostnader. Kommissionen borde antingen identifiera referensvärdet för förbrukningsvaror, produktionsomkostnader och transportkostnader separat från andra insatsvaror eller godta de kinesiska exporterande producenternas faktiska kostnader för förbrukningsvaror, produktionsomkostnader och transportkostnader.

(122) CCCME ifrågasatte kommissionens argument i skäl 237 i förordningen om provisorisk tull, enligt vilket man genom att lägga till en procentandel för produktionsomkostnaderna till den icke snedvridna produktionskostnaden, som beräknats på grundval av andelen allmänna omkostnader uttryckta i de samarbetsvilliga exporterande producenternas produktionsomkostnader, får mer exakta resultat än gnom att ta värdet för allmänna omkostnader från Madal Palfingers årsredovisning. CCCME tillade att detsamma kan sägas för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, och att kommissionen också borde beräkna det icke snedvridna beloppet för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för de exporterande producenter som ingick i urvalet på samma sätt, i stället för att förlita sig på Madal Palfingers finansiella uppgifter.

([30]) Se fotnot 26.

(123) Kommissionen noterade i skäl 82 att kostnadsposter av ett försumbart värde, som rapporteras av exporterande producenter, grupperades som förbrukningsvaror. De allmänna omkostnaderna uttrycktes som en procentandel av det värde som rapporterades av de exporterande producenterna för alla direkta kostnader. Transportkostnaderna uttrycktes i procent av den rapporterade råvarukostnaden.

(124) Kommissionen avvisade förslaget om att använda de kostnader som rapporterats av de exporterande producenterna för förbrukningsvaror, produktionsomkostnader och transport eftersom inhemska kostnader enligt artikel 2.6a a i grundförordningen ([31]) endast får användas i den mån som det har slagits fast att de inte är snedvridna. Det har inte slagits fast i detta fall.

(125) CCCME:s påstående innehöll inga giltiga argument som underbyggde varför kommissionen borde avvika från sin etablerade praxis för att få fram finansiella uppgifter från de producenter som identifierats i det representativa landet. Eftersom de exporterande producenterna har varit verksamma i en snedvriden ekonomisk miljö kan procentandelen försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst inte anses återspegla normala driftsförhållanden. På grundval av detta avvisades påståendet.

3.3. **Beräkning**

3.3.1. *Normalvärde*

(126) Mot bakgrund av vad som nämns ovan konstruerade kommissionen normalvärdet i handelsledet fritt fabrik för varje produkttyp i enlighet med artikel 2.6a a i grundförordningen ([32]), vilket beskrivs i skälen 247–251 i förordningen om provisorisk tull.

(127) För de produktionskostnader som fastställts enligt föregående skäl lade kommissionen till Madal Palfingers försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst.

(128) Försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst uttryckta som en procentandel av kostnaden för sålda varor lades till de icke snedvridna produktionskostnaderna och uppgick till 20,37 %. Vinsten uttryckt som en procentandel av kostnaden för sålda varor lades till de icke snedvridna produktionskostnaderna och uppgick till 7,62 %. Kommissionen ansåg att dessa belopp var rimliga i den mening som avses i artikel 2.6a a i grundförordningen för handelsledet fritt fabrik.

(129) I skäl 26 i förordningen om provisorisk tull beslutade kommissionen preliminärt att delvis tillämpa tillgängliga uppgifter för att konstruera JLG:s normalvärde eftersom kommissionen under kontrollbesöket inte kunde kontrollera att de uppgifter som lämnats i svaret på frågeformuläret kom från företagets redovisningssystem. Efter ytterligare förklaringar från JLG och fler kontroller av dess räkenskaper på plats konstaterade kommissionen att de uppgifter som ursprungligen lämnades i JLG:s svar på frågeformuläret hade tagits direkt från företagets redovisningssystem. Mot bakgrund av denna ytterligare undersökning tillämpade kommissionen inte tillgängliga uppgifter.

(130) Såsom förklaras i skäl 25 i förordningen om provisorisk tull framkom under kontrollbesöket hos Sinoboom ett problem som rörde rapporteringen av egenproducerade och inköpta strukturella komponenter. Kommissionen drog slutsatsen att de uppgifter om kostnader som Sinoboom lämnat inte korrekt återspeglade de faktiska kostnaderna.

(131) Kommissionen bekräftade sina preliminära slutsatser i skälen 25 och 27 i förordningen om provisorisk tull i fråga om att delvis tillämpa artikel 18 i grundförordningen ([33]) på vissa uppgifter som inte kunde kontrolleras i Sinobooms svar på frågeformuläret. Den metod som användes anges i skäl 267 i förordningen om provisorisk tull.

3.3.2. *Exportpris*

(132) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skäl 252 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen lämnade specifika detaljer om denna beräkning i det företagsspecifika utlämnandet av uppgifter efter införandet av provisoriska tullar. Inga berörda parter hade några invändningar i detta avseende. De preliminära slutsatserna i skäl 252 i förordningen om provisorisk tull bekräftades därmed.

([31]) Se fotnot 1.
([32]) Se ovan.
([33]) Se ovan.

(133) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Dingli, på grundval av en rapport om internprissättning som lämnades som bilaga till Magni Germanys svar på frågeformuläret ([34]), att den vinstnivå som Magni Germany rapporterat återspeglade transaktioner på affärsmässiga villkor och att den vinstmarginal som Magni Germany rapporterat därför borde användas för att konstruera exportpriset.

(134) Eftersom underlagsrapporten om internprissättning rörde år 2021 och inte undersökningsperioden avvisade kommissionen påståendet. Dessutom baserades rapporten på information som delades av Magnis ledning och kontrollerades inte. Vidare krävs enligt artikel 2.9 att exportpriset ska konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången säljs vidare till en oberoende köpare. I detta fall måste priset justeras tillbaka till unionens gräns genom att en icke-närstående importörs vinst dras av. I det aktuella fallet kunde Magni Germany inte betraktas som en icke-närstående importör.

(135) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Dingli att en lägre vinstmarginal än 5 % borde tillämpas när Magni Italy sålde vidare till Magni Germany, eftersom den förstnämnda parten inte var involverad i tullklareringen, lagerhållningen och transporten av varorna. Magni Germany utförde dessa funktioner själv.

(136) Kommissionen avvisade påståendet med motiveringen att det inte fanns någon bevisning som skulle göra det möjligt att dra av en annan andel av vinsten på grundval av de faktiska funktioner som utfördes av den närstående importören. Mot denna bakgrund detta ansåg kommissionen att en vinst på 5 % var en rimlig uppskattning som baserades på den marginal för icke-närstående importörer som användes i liknande fall.

(137) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Dingli att när det gäller Magni Italys återförsäljning till icke-närstående kunder där det var kunden som utförde tullklareringen, borde kommissionen utgå ifrån försäljningspriset mellan Magni Italy och kunden för att fastställa cif-priset.

(138) I avsaknad av bevisning för det cif-värde som angetts av Magni Italys icke-närstående kunder avvisade kommissionen detta påstående.

(139) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Dingli att det cif-värde som ska användas för transaktioner via Magni Germany till slutanvändarna borde baseras på det värde som Magni Germany deklarerar till tullen. Efter en analys av de tillgängliga uppgifterna godtog kommissionen påståendet och justerade exportpriset och dumpningsmarginalen i enlighet med detta.

3.3.3. *Jämförelse*

(140) Närmare uppgifter om jämförelsen av normalvärdet och exportpriset anges i skälen 253 och 263 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen lämnade specifika detaljer om denna beräkning i det företagsspecifika utlämnandet av uppgifter efter införandet av provisoriska tullar.

(141) Dingli hävdade att kommissionen, i stället för att använda en vinstmarginal på 5 %, borde ha använt den rimliga vinstmarginalen för företag som bedriver liknande verksamhet i Dinglikoncernen. Kommissionen avvisade påståendet med motiveringen att den föreslagna vinstmarginalen för transaktioner mellan närstående parter inte kunde användas.

(142) De preliminära slutsatserna i skäl 253 i förordningen om provisorisk tull bekräftades därför.

3.3.4. *Justeringar*

(143) Påståendet att de olika Terex-enheter som är involverade i produktionen och försäljningen av mobil lyftutrustning bedriver verksamhet som en enda ekonomisk enhet avvisades preliminärt i skäl 263 i förordningen om provisorisk tull.

([34]) Rapporten klassificeras som ”sensitive” och man får inte hänvisa till eller citera den.

(144) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull hävdade Terex att dess dotterbolag som är involverade i försäljningen av mobil lyftutrustning till EU står under gemensam kontroll, att Terexkoncernens fulla produktion och försäljning för EU styrs av TGG, ett företag med huvudkontor i Schweiz, och att TGG bär de ekonomiska riskerna. Terex lämnade in en begäran om att betraktas som en enda ekonomisk enhet för hela företagskoncernen bestående av Terex Changzhou, TGG, och två närstående handlare med säte i EU: Genie Frankrike och Terex Italia.

(145) Dessutom framförde Terex synpunkter på de skäl som anges i skälen 258–262 i förordningen om provisorisk tull genom vilka dess begäran om status som enda ekonomisk enhet preliminärt avvisades.

(146) I det preliminära skedet drog kommissionen slutsatsen att varken Terex Changzhou och TGG, eller TGG och de två närstående distributörerna (Genie France respektive Terex Italia) utgör en enda ekonomisk enhet, eftersom deras avtal föreskriver betalning av ett påslag samt innehåller en klausul om att parterna agerar som oberoende entreprenörer, en klausul om val av lag och jurisdiktion i händelse av tvister och en klausul som definierar förhållandet mellan parterna som ”säljare och köpare”.

(147) Terex hävdade att Terex Changzhous skyldighet och praxis när det gäller att återbetala TGG för produkter som inte uppfyller de nödvändiga specifikationerna är mycket begränsad, att tvistlösning genom externa beslut mellan de olika Terex-enheterna utgår från en standardavtalsmall, men att denna aldrig används, att trots att de i sina avtal enas om ett marknadsbaserat belopp är ersättningen mellan TGG och Terex Changzhou en garanterad kostnad plus påslag, attTGG inte säljer mobil lyftutrustning i EU som tillverkas av någon icke-närstående enhet och att Terex Changzhou inte har något direkt avtalsförhållande med de närstående försäljningsföretagen i EU, Terex Italia och Genie France.

(148) Kommissionen beaktade de förklaringar som beskrivs i skäl 146 men konstaterade att de snarare än att visa att företagen i Terexkoncernen utgjorde en enda ekonomisk enhet belyste att Terex Changzhou, TGG, Genie France och Terex Italia är mycket närstående företag som tillhör samma koncern och som delar flera interna förvaltnings- och redovisningsprotokoll. Detta har dock aldrig ifrågasatts av kommissionen. Sådana delade förvaltnings- och redovisningsprotokoll kan mycket väl finnas mellan närstående företag i samma koncern utan att dessa bildar en enda ekonomisk enhet.

(149) När det gäller Terexs påstående att återbetalningar är sällsynta och att tvistlösning aldrig förekommer i de ekonomiska förbindelserna mellan Terex Changzhou och TGG noterade kommissionen att trots denna praxis tillåter avtalsbestämmelserna mellan dessa enheter sådana återbetalningar (som även om de är ovanliga faktiskt förekommer, vilket företaget själv har medgett) och tvistlösning, och kommissionen påpekar att deras förbindelser skiljer sig från de mellan en tillverkare och dess ”försäljningsavdelning”. De relevanta klausulerna visade att det saknades solidaritet mellan parterna.

(150) När det gäller påståendet om marknadsbaserade priser som nämns i avtalet mellan enheterna visar den ekonomiska verkligheten under undersökningsperioden att Terex Changzhou erhöll en tillverkningsavgift för kostnader och pålägg från TGG för sina produkter, och kommissionen konstaterade i stället att en garanterad vinst och den resulterande interna ekonomiska överföringen mellan de olika enheter som är involverade i försäljningen kan anses ingå i ett partnerskap som inte utgör en enda ekonomisk enhet. Förekomsten av regelbundet omförhandlade priser i avtalet mellan enheterna, såsom beskrivs i skäl 146, bestrids inte heller av tidigare prissättningspraxis för kostnad plus påslag dem mellan.

(151) Kommissionen kontrollerade och godtog argumentet att TGG inte säljer mobil lyftutrustning i EU som tillverkats av någon icke-närstående enhet, men noterade att TGG förutom mobil lyftutrustning som tillverkas av Terex Changzhou i Kina säljer mobil lyftutrustning som tillverkas av närstående företag i Mexiko, Italien, Förenta staterna och Indien. I kommissionens mening är detta ett tecken på ett mycket nära partnerskap mellan de olika närstående företagen i koncernen snarare än ett förhållande där TGG, Genie France och Terex Italia är Terex Changzhous dedikerade ”försäljningsavdelningar”.

(152) Påståendet att det är TGG snarare än Terex Changzhou som har ett direkt avtalsförhållande med de närstående försäljningsföretagen i EU – Terex Italia och Genie France – var otydligt och ogrundat Å ena sidan hävdade Terex att alla dessa enheter utgör en enda ekonomisk enhet, å andra sidan föreslår Terex att det befintliga avtalsförhållandet mellan TGG och Terex Italia och Genie France inte har någon betydelse för fastställandet av deras ställning som en enda ekonomisk enhet.

(153) Mot bakgrund av skälen 147–151 avvisades påståendet att de olika Terex-enheter som är involverade i produktionen och försäljningen av mobil lyftutrustning är verksamma som en enda ekonomisk enhet.

(154) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Terex att kommissionen måste se bortom de formaliteter som gör en juridisk åtskillnad mellan närstående enheter och ta hänsyn till den ”ekonomiska bakgrunden” för förhållandet när den bedömer en begäran om att behandlas som en enda ekonomisk enhet.

(155) Kommissionen avvisade påståendet. Kommissionen analyserade avtalsbestämmelserna mellan enheterna och drog slutsatsen att det inte fanns någon ekonomisk solidaritet dem emellan. Inga närmare uppgifter om avtalsförhållandena mellan parterna lämnades. Det lades inte heller fram några bevis för att förbindelserna, såsom de beskrivs i avtalet, var felaktiga. Kommissionen drog därmed slutsatsen att de relevanta avtalen innehöll klausuler som inte stämde överens med påståendet om att den ekonomiska bakgrunden för förbindelserna mellan den närstående handlaren och tillverkaren speglade förbindelserna mellan en tillverkare och en intern försäljningsavdelning.

(156) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Terex påståendena om garanti- och tvistlösningsklausulerna i avtalen mellan medlemmarna i koncernen, ersättningen mellan Terex-enheterna och TGG:s försäljning av mobil lyftutrustning som produceras av andra Terex-tillverkare än Terex Changzhou. Terex klargjorde också sin tidigare inlaga om förbindelserna mellan Terex Changzhou och Genie France respektive Terex Italien. Terex framhöll för varje punkt att kommissionen borde basera sig på på den ekonomiska bakgrunden snarare än på detaljerna i avtalen när den bedömde hur dessa inverkade på begäran om att betraktas som en enda ekonomisk enhet.

(157) Dessa specifika påståenden har redan behandlats i skäl 148–151. Förbindelserna mellan de olika enheterna kännetecknades av de avtalsbestämmelser som var tillämpliga dem emellan. Det lades inte heller fram några bevis för att förbindelserna, såsom de beskrivs i avtalet, var felaktiga. Mot denna bakgrund avvisade kommissionen detta påstående.

(158) Ännu en begäran om att behandla flera företag som en enda ekonomisk enhet lades fram av JLG. Det hävdade att JLG Industries, Inc., JLG EMEA, JLG Tianjin och de anslutna försäljnings- och servicekontor i EU ([35]) som är involverade i försäljningen till EU är verksamma som en enda ekonomisk enhet, eftersom JLG:s dotterbolag som är involverade i försäljningen av mobil lyftutrustning till EU står under gemensam kontroll, all produktion och försäljning som bedrivs inom JLG-koncernen leds av JLG Industries, Inc. från dess huvudkontor i Förenta staterna och de finansiella riskerna bärs av JLG Industries, Inc.

(159) JLG Tianjin tillverkar mobil lyftutrustning som säljs till JLG Industries (i Förenta staterna). När det gäller försäljningen i EU säljer JLG Industries denna mobila lyftutrustning vidare till JLG EMEA i Nederländerna. Det senare företaget säljer antingen till oberoende slutkunder eller till närstående handlare: JLG Deutschland GmbH, JLG France, JLG Sverige AB, JLG Industries (Italien) och Plataformas Elevadoras (JLG Spain). Företaget hävdade att alla enheter som är involverade i produktionen och försäljningen av mobil lyftutrustning utgör en enda ekonomisk enhet.

(160) Kommissionen konstaterade att distributionsavtalet mellan JLG EMEA och JLG Industries innehåller bestämmelser som tyder på att de inte bildar en enda ekonomisk enhet. Till exempel innehåller deras avtal skiljedomsklausuler och avtalsparterna har rätt att åberopa alla tillgängliga rättsmedel. JLG EMEA har enligt avtalet rätt att självständigt och efter eget gottfinnande utföra alla sina uppgifter som distributör av mobil lyftutrustning och ser till att dess kunder är medvetna om att företaget bedriver sin verksamhet och säljer i sitt eget namn. Det faktum att JLG EMEA har utnämnts till distributör är inte exklusivt och inget i deras avtal hindrar JLG Industries från att utse andra distributörer för unionsmarknaden. JLG EMEA får tillhandahålla icke konkurrerande tjänster till tredje parter för egen eller tredje parters räkning.

([35]) JLG Sweden, JLG Spain, JLG Italy, JLG France och JLG Germany.

(161) Kommissionen konstaterade dessutom att standarddistributionsavtalet mellan JLG EMEA och försäljnings- och servicekontoren innehåller bestämmelser som visar att de inte är solidariska och att de därmed skulle utgöra en enda ekonomisk enhet. Det rör sig till exempel om en skiljedomsklausul om att skiljedomsförfarandet måste följa skiljedomsreglerna från Nederländernas skiljedomsinstitut, att distributörerna ska använda en rekommenderad prislista från JLG EMEA, men har rätt att debitera olika priser, och att distributörerna har rätt till en fast ersättningsprocent för varje försäljning, oavsett slutpriset.

(162) Kommissionen konstaterade att förklaringen om gemensam kontroll, försäljningsinriktning och finansiell risk för JLG Industries, Inc. visade att det finns ett nära ekonomiskt partnerskap mellan de berörda enheterna, men utan att de nödvändigtvis utgör en enda ekonomisk enhet. Den typ av ledning och kontroll som beskrivs av JLG kan finnas mellan närstående företag som tillhör samma koncern och som har på förhand definierade ansvarsområden som handlare, producent och distributör.

(163) JLG hävdade att motbevisen för argumenten i skälen 258–262 i förordningen om provisorisk tull, genom vilka Terex påstående om enda ekonomiska enhet avvisades, inte var tillämpliga på JLG.

(164) Kommissionen undersökte inte i detalj påståendet att skälen till att avvisa Terex begäran om att betraktas som en enda ekonomisk enhet inte är tillämpliga på JLG. De argument som ligger till grund för avvisandet av JLG:s begäran är självständiga och företagsspecifika, såsom beskrivs i detalj i skälen 159–161.

(165) Mot bakgrund av skälen 159–161 ovan avvisades påståendet att de olika JLG-enheter som är involverade i produktionen och försäljningen av mobil lyftutrustning är verksamma som en enda ekonomisk enhet.

(166) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade JLG sitt påstående att JLG-koncernen fungerade som en enda ekonomisk enhet. JLG framhöll den ”ekonomiska bakgrunden” för koncernens verksamhet och hävdade att kommissionen borde bortse från avtalsbestämmelserna mellan olika enheter inom koncernen.

(167) Kommissionen avvisade påståendet. Parterna hade själva kommit överens om avtalsbestämmelserna. Det fanns inget som motiverade att JLG inte skulle tillämpa dem. Kommissionen analyserade dessa avtalsbestämmelser mellan enheterna och drog slutsatsen att det inte fanns någon ekonomisk solidaritet dem emellan. Inga närmare uppgifter om avtalsförhållandena mellan parterna lämnades. Det lades inte heller fram några bevis för att förbindelserna, såsom de beskrivs i avtalet, var felaktiga. Kommissionen drog därmed slutsatsen att de relevanta avtalen innehöll klausuler som inte stämde överens med påståendet om att de ekonomiska förbindelserna mellan den närstående handlaren och tillverkaren speglade förbindelserna mellan en tillverkare och en intern försäljningsavdelning.

3.3.5. *Dumpningsmarginaler*

(168) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av kostnad, försäkring och frakt (cif) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd	49,3 %
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd	66,7 %
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd	48,7 %
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd	20,6 %
Övriga samarbetsvilliga företag	48,1 %
Alla övriga företag	66,7 %

4. SKADA

4.1. Begäran om en separat analys av skada och orsakssamband för mobil lyftutrustning med elektrisk motor, hybridmotor eller konventionell motor

(169) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter upprepade CCCME att skade- och orsaksfaktorerna i undersökningen borde ha bedömts separat för mobil lyftutrustning, med elektrisk motor, hybridmotor och konventionell motor som undergrupper eller undermarknadssegment, eftersom företaget hävdade att denna mobila lyftutrustning inte var utbytbar på grund av väsentliga skillnader i fråga om dess produktegenskaper, slutanvändning och marknadsuppfattningar. Företaget hävdade vidare att kommissionen genom att underlåta att göra detta inte hade säkerställt någon objektiv undersökning av skadefaktorerna i enlighet med vad som krävs i artikel 3.2 i grundförordningen. CCCME upprepade argumentet efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, men utan att lägga till några nya uppgifter som underbyggde dess påstående.

(170) Såsom anges i avsnitt 2.4.1 drog kommissionen slutsatsen att båda kategorierna (konventionell och elektrisk eller hybrid mobil lyftutrustning) hade samma väsentliga egenskaper och att det därför var motiverat att de båda omfattades av produktdefinitionen och bedömdes som samma marknadssegment. Eftersom produkterna konkurrerade med varandra var skillnaderna mellan de två kategorierna inte sådana att de motiverade en separat analys av skadan och orsakssambandet. Som förklaras i avsnitt 2.4.1 kan mer mobil lyftutrustning med konventionell motor i framtiden successivt komma att ersättas av elektrisk eller hybrid mobil lyftutrustning och användas utomhus i större utsträckning. Därför utvecklades användningsområdet för dessa två kategorier av mobil lyftutrustning, vilket var ytterligare ett argument mot att göra en separat bedömning. Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte var motiverat att göra en separat bedömning av skade- och orsakssambandsfaktorerna för de två kategorierna av mobil lyftutrustning.

4.2. Definition av unionsindustrin och unionens produktion

(171) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande definitionen av unionsindustrin bekräftades slutsatserna i skälen 273–275 i förordningen om provisorisk tull.

4.3. Förbrukningen i unionen

(172) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på förbrukningen i unionen bekräftades skälen 276–278 i förordningen om provisorisk tull.

4.4. Import från det berörda landet

4.4.1. *Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet*

(173) Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande importen från det berörda landet bekräftades undersökningsresultaten i skälen 279–281 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2. *Priser på importen från det berörda landet: prisunderskridande och förhindrade prisökningar som annars skulle ha ägt rum*

(174) I skälen 286–288 i förordningen om provisorisk tull redogjorde kommissionen för metoden för att fastställa prisunderskridandet och drog slutsatsen att den kinesiska importen underskred unionsindustrins priser och hindrade den från att höja sina priser.

(175) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade JLG att den metod som kommissionen använt för att fastställa cif-värdet inte möjliggjorde en rättvis jämförelse mellan JLG:s försäljningspriser i EU och EU-industrins priser. Eftersom all EU-relaterad försäljningsverksamhet endast organiserades av JLG EMEA borde kommissionen inte dra av dess vinst och försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst när exportpriset konstruerades. JLG hävdade vidare att det pris som JLG Tianjin tog ut för företagsinterna överföringar endast täckte tillverkningskostnaden, anläggningens omkostnader och ett vinstpåslag på 7 % (baserat på kostnader), vilket inte var detsamma som det målpris för EU-industrin som fastställdes på grundval av vinstmålet och de faktiska försäljnings- och administrationskostnaderna, andra allmänna kostnaderna samt vinsten uttryckta som procentandelar av försäljningspriserna.

(176) Kommissionen avvisade argumentet eftersom fastställande av ett tillförlitligt importpris enligt principen om affärsmässiga villkor innebär att priset måste konstrueras genom att man som utgångspunkt använder den närstående importörens återförsäljningspris till den första oberoende kunden. För att genomföra denna rekonstruktion är reglerna för hur exportpriset konstrueras enligt artikel 2.9 i grundförordningen relevanta, och tillämpas genom analogi. Enligt artikel 2.9 i grundförordningen är den undersökande myndigheten skyldig att fastställa ett tillförlitligt exportpris vid unionens gräns genom att göra justeringar för alla kostnader som uppstått mellan importen och återförsäljningen och för den vinst som uppstått. En analog tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen gör det möjligt att uppnå ett pris som är fullt jämförbart med det pris som används vid granskning av försäljning till icke-närstående kunder och som också kan jämföras med unionsindustrins försäljningspris.

(177) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Terex att kommissionen när det gäller TGG inte borde ha dragit av vinst och försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader när exportpriset konstruerades för att möjliggöra en rättvis jämförelse mellan Terexs försäljningspris i EU och EU-industrins pris. Internpriset mellan Terex Changzhou och TGG täckte endast tillverkningskostnader, anläggningsomkostnader och en vinst. Detta var inte detsamma som EU-industrins målpris, som fastställdes på grundval av vinstmålet och faktiska försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader, som uttrycktes i procent av försäljningspriserna.

(178) Kommissionen avvisade argumentet eftersom fastställande av ett tillförlitligt importpris enligt principen om affärsmässiga villkor innebär att priset måste konstrueras genom att man som utgångspunkt använder den närstående importörens återförsäljningspris till den första oberoende kunden. För att genomföra denna rekonstruktion är reglerna för hur exportpriset konstrueras enligt artikel 2.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen relevanta, och tillämpas genom analogi. Enligt artikel 2.9 i grundförordningen är den undersökande myndigheten skyldig att fastställa ett tillförlitligt exportpris vid unionens gräns genom att göra justeringar för alla kostnader som uppstått mellan importen och återförsäljningen och för den vinst som uppstått. En analog tillämpning av artikel 2.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen gör det möjligt att uppnå ett pris som är fullt jämförbart med det pris som används när man undersöker försäljningen till icke-närstående kunder och som också kan jämföras med unionsindustrins försäljningspris.

4.4.2.1. Handelsled

(179) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden, CCCME, Sinoboom och Dingli att det inte klart framgick av det preliminära utlämnandet av uppgifter huruvida kommissionen vid beräkningen av prisunderskridandet (och målprisunderskridandet) justerade unionsproducenternas pris om de sålde via närstående enheter, på samma sätt som den gjorde med priset för de kinesiska exporterande producenter som ingick i urvalet.

(180) Kommissionen klargjorde att samma justeringar gjordes för både de exporterande producenterna i Kina och unionsproducenterna och att kommissionen därför jämförde priserna i samma handelsled.

4.4.2.2. Justering för tullavgifter

(181) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att kommissionen inte systematiskt borde ha justerat exportpriset med 4,5 % av tullen, eftersom importen enligt Taric-nummer 8428 90 90 20 inte var föremål för någon tull alls. Klaganden menade att justeringen endast borde göras för export som är föremål för tullar på grundval av uppgifter från de samarbetsvilliga exporterande producenterna, och om informationen inte rapporterades, på grundval av uppgifter efter inledandet genom att fastställa den andel import som var föremål för tullar jämfört med den import för vilken tullarna var noll. Kommissionen godtog påståendet och sänkte exportpriset i enlighet med detta.

(182) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter menade CCCME att kommissionen borde förlita sig på de faktiska exportuppgifterna för var och en av de exporterande producenter som ingick i urvalet snarare än på importuppgifterna under perioden efter undersökningsperioden. Kommissionen klargjorde att justeringen baserades på faktiska uppgifter från de exporterande producenterna under undersökningsperioden som gjorde det möjligt att fastställa om exportförsäljningen omfattades av tull eller inte.

4.4.2.3. Produkternas jämförbarhet

(183) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter inkom Sinoboom och klaganden med synpunkter på produktklassificeringen och jämförbarheten.

(184) Sinoboom hänvisade till det preliminära utlämnandet av uppgifter och det faktum att kommissionen i samband med beräkningen av skademarginalen hade slagit samman produktkontrollnummer, vilket ledde till att kommissionen jämförde bomlyftar med mycket olika arbetshöjder, vilket påstods ha lett till att skademarginalen överskattades.

(185) Kommissionen godtog påståendet och gjorde en jämförelse produktkontrollnummer för produktkontrollnummer, och justerade därefter beräkningarna i enlighet med detta. Till följd av detta minskade skademarginalen.

(186) Sinoboom påpekade vidare att dess preliminära dumpningsmarginal var högre än andra exporterande producenters marginaler. Enligt Sinoboom skulle en sådan skillnad kunna bero på den metod som kommissionen använde för analysen av prisjämförelsen och skademarginalen. Företaget hänvisade till meddelandet av produktkontrollnummer och hävdade att de berörda parterna inte hade haft tillräckligt med tid på sig för att lämna synpunkter på jämförelsen av produktkontrollnummer, vilken lämnades in av parterna endast en dag före det att tidsfristen för att lämna synpunkter på de provisoriska åtgärderna löpte ut. Företaget ansåg att unionsproducenternas klassificering av produktkontrollnumren innehöll oriktigheter och pekade på produkttyper som eventuellt var felklassificerade eller där det inte gick att kontrollera den korrekta klassificeringen på grundval av beskrivningen av produkttyperna.

(187) Som en reaktion på CCCME:s synpunkter ansåg klaganden att påståendena var ogrundade eftersom produkterna antingen var välklassificerade eller inte producerades eller användes för jämförelsen.

(188) Kommissionen kontrollerade de påstådda felklassificeringarna och konstaterade att en av unionsproducenterna i urvalet faktiskt hade rapporterat två typer av mobil lyftutrustning med ett felaktigt produktkontrollnummer. Kommissionen korrigerade klassificeringen av produktkontrollnumret i enlighet med detta.

(189) Sinoboom hävdade också att vissa produkttyper kunde ha sålts av unionsproducenterna i icke-representativa volymer, något som kunde ha lett till konstlat höga priser för dessa produkter. Om så var fallet borde kommissionen omklassificera försäljningen i fråga och inkludera produkttyperna i det närmaste distinkta produktkontrollnummer för vilket unionsproducenterna hade en representativ försäljning under undersökningsperioden.

(190) Kommissionen kontrollerade och bekräftade att de produkttyper som såldes av unionsindustrin, och som jämfördes med samma produkttyper som såldes av Sinoboom, inte avsåg icke-representativa kvantiteter. Produktkontrollnumren behövde därför inte omklassificeras.

(191) Klaganden ansåg att det förekom en uppenbar felklassificering av vissa produkttyper som hade uppgetts av JLG i fråga om industriell användning eller användning i ojämn terräng av utvalda bomlyftar, och när det gäller arbetshöjden för vissa vertikala master.

(192) Under kontrollprocessen för de närstående företagen i det slutgiltiga skedet gick företagen med på att omklassificera dessa produkter till rätt produktkontrollnummer.

4.4.2.4. Slutsats om importpriser och förhindrande av prisökningar som annars skulle ha ägt rum

(193) När beräkningen av marginalen för prisunderskridande (och målprisunderskridande) hade korrigerats, såsom förklaras ovan och i avsnitt 3.3.2, fastställde kommissionen en vägd genomsnittlig prisunderskridandemarginal på 11,9 %.

(194) Utöver prisunderskridandet förblev marginalerna för målprisunderskridande per exporterande producent i urvalet betydande. På grundval av detta vidhöll kommissionen slutsatsen i skäl 288, dvs. att den kinesiska importen kraftigt pressade ned unionsindustrins priser, som var tvungen att sälja till priser under kostnaderna under undersökningsperioden.

4.5. **Unionsindustrins ekonomiska situation**

(195) I förordningen om provisorisk tull (avsnitt 4.5) redogjorde kommissionen för unionsindustrins makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorer under skadeundersökningsperioden. I skäl 320 i förordningen om provisorisk tull drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

(196) Kommissionen tog inte emot några synpunkter på nivån på de makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorerna. Eftersom det inte inkommit några synpunkter beträffande nivån på dessa indikatorer bekräftas skälen 289–316 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.1. *Slutsats om skada*

(197) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter lämnade CCCME, de kinesiska myndigheterna och klaganden synpunkter på kommissionens slutsatser när det gäller bedömningen av skadeindikatorerna och skadan.

(198) CCCME ansåg att skadeindikatorerna visade att unionsindustrin för mobil lyftutrustning växte och att det inte fanns några faktiska bevis för att unionsindustrin hade lidit väsentlig skada. Den hänvisade till att produktionen hade ökat med 100 %, kapacitetsutnyttjandet med 88 % och unionsindustrins försäljningsvolymer med 62 %. Den hävdade också att prisökningen på 16 % var högre än kostnadsökningen, som uppgick till 14 %. Dessutom hävdade den att sysselsättningen i unionsindustrin hade ökat med 40 %, produktiviteten hade ökat med 43 % och det utgående lagret i produktionen hade minskat med 35 %. CCCME upprepade liknande argument efter det slutliga utlämnandet av uppgifter och hävdade att de uppgifter om skadeindikatorer som lämnats ut till berörda parter inte gav en övertygande bild av den väsentliga skada som unionsindustrin lidit under undersökningsperioden. Den lämnade dock inga nya uppgifter till stöd för påståendet.

(199) CCCME hänvisade vidare till Manitous finansiella rapporter, som visade på en stor ökning av vinsten och försäljningen i norra och södra Europa ([36]), och till två artiklar där det nämndes att Haulotte hade ökat sin försäljning ([37]). Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter tillade CCCME att det i Manitous årsredovisning hänvisas till en ”produktavdelning” som omfattade mobil lyftutrustning och som enligt rapporterna ”till fullo gynnades av prisökningarnas effekter, som stod för 13 % av den ökade försäljningen 2023”. Den hävdade också att det i rapporterna även nämndes att ”alla marknader och affärssektorer återhämtade sig mycket starkt” ([38]).

(200) De kinesiska myndigheterna tog också upp att unionsproducenternas produktionskapacitet, produktionsvolym, försäljningsvolym, antal anställda, försäljningspris och andra indikatorer hade ökat. De hävdade att kommissionen inte hade beaktat de verkliga orsakerna till unionsindustrins minskade lönsamhet.

(201) Klaganden ansåg å andra sidan att det var normalt att även en skadad industri uppvisade en viss ökning av produktionen och försäljningsvolymen, eftersom stagnation eller minskning mot bakgrund av en förbrukning som ökat med 122 % skulle ha inneburit att industrin sannolikt inte skulle ha överlevt. Den hävdade att man därför måste ta hänsyn till den stora uppgången på marknaden.

(202) Klaganden betonade också att importen från Kina hade ökat med mer än 226 % mellan 2020 och undersökningsperioden, vilket var mer än vad förbrukningen ökade, och att marknadsandelen hade ökat med 47 %, vilket visade på den aggressiva och snabba importen från Kina till unionsmarknaden. Trots att unionsindustrin ökade sin produktion mellan 2020 och undersökningsperioden förblev situationen skadevållande för unionsindustrin. Klaganden hävdade vidare att detta berodde på att 2020 påverkades av pandemin och att produktionen under 2020 var låg. Den efterföljande produktionsökningen förblev betydligt lägre än ökningen av förbrukningen, vilket innebar att unionsindustrin inte kunde producera och sälja i linje med efterfrågan på marknaden. Klaganden betonade också att sysselsättningen hade ökat i mindre utsträckning än produktionen eftersom kostnaderna behövde hållas nere.

([36]) 20240415_URD_EN.pdf (manitou-group.com), finns på: https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf.

([37]) Record start for Haulotte | Vertikal.net; https://vertikal.net/en/news/story/42361/first-half-boom-for-haulotte.

([38]) *Manitou Group 2023 Annual report*, finns på: https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf, sidan 28.

(203) Klaganden hävdade också att de årsredovisningar som CCCME hänvisade till gällde Manitous hela verksamhet, medan den berörda produkten endast stod för 11,6 % av dess verksamhet 2023. Klaganden hävdade att det i den artikel där Haulottes ökade försäljning beskrevs även nämndes att Haulotte inte kunde betala sina skulder, att företaget inte kunde fastställa priserna på en nollresultatsnivå och att de kinesiska producenterna låg bakom Haulottes finansiella problem och försäljningsproblem.

(204) Dessutom betonade unionsindustrin att 2022 var det mest dramatiska året någonsin för unionen, och att den ringa förbättringen under 2023 inte hade lett till att industrin inte längre led skada.

(205) Kommissionen bedömde de olika parternas påståenden. I motsats till vad CCCME och de kinesiska myndigheterna hävdade ansåg kommissionen att det faktum att vissa av indikatorerna, t.ex. unionsindustrins produktion, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolymer, pris och sysselsättning under skadeundersökningsperioden uppvisade en positiv trend inte separat kunde tolkas som ett tecken på en växande industri som uppvisade goda resultat. Kommissionen hänvisade till skäl 318 i förordningen om provisorisk tull, där den förklarade att unionsindustrins samtliga indikatorer, liksom indikatorerna för många andra industrier, påverkades av pandemin 2020. Unionsindustrins produktion, kapacitetsutnyttjande, försäljning och sysselsättning låg därför under 2020 på en exceptionellt låg nivå, och eftersom 2020 var referensåret, uppvisades därför en ökning.

(206) För att illustrera ovanstående var unionsindustrins produktion och produktionskapacitet före pandemin 2019 högre än 2020, och låg på en liknande nivå som under undersökningsperioden. Unionsindustrins produktion under 2019 uppgick till 34 669 enheter, jämfört med 35 402 enheter under undersökningsperioden, och unionsindustrins försäljning under 2019 uppgick till 27 765 enheter jämfört med 23 794 enheter under undersökningsperioden. Den senare utgjorde en minskning med 14 % mellan 2019 och undersökningsperioden. På samma sätt minskade sysselsättningen med 7 % mellan 2019 och undersökningsperioden.

(207) Kommissionen ansåg därför att det faktum att vissa indikatorer mellan 2020 och undersökningsperioden uppvisade en ökning inte var ett tecken på en välmående och växande industri, utan snarare ett tecken på att den höll på att återgå till nivåerna före covid-19, särskilt på en marknad där förbrukningen ökade med 122 % mellan 2020 och undersökningsperioden, från 28 481 enheter under 2020 till 63 086 enheter under undersökningsperioden. Under normala marknadsförhållanden skulle unionsindustrins försäljning öka i linje med den ökande förbrukningen. Detta var dock inte fallet mellan 2020 och undersökningsperioden, då försäljningen endast ökade med 62 % jämfört med ökningen av förbrukningen på 122 %. Även om sysselsättningsnivån ökade med 40 % mellan 2020 och undersökningsperioden var den 60 % lägre än produktionsökningen, som under samma period ökade med 100 %.

(208) Kommissionen påminde dessutom om att unionsindustrin mellan 2020 och undersökningsperioden upplevde stora förluster. Även om förlusterna minskade mellan 2022 och undersökningsperioden fortsatte industrin att gå med förlust, medan den på den blomstrande marknaden för mobil lyftutrustning – under normala marknadsförhållanden – borde ha återgått till att vara lönsam.

(209) Kommissionen ansåg också att Manitoukoncernens finansiella rapporter omfattade koncernens fulla verksamhet, där mobil lyftutrustning endast stod för en liten del, och inte specifikt rörde försäljningen av mobil lyftutrustning. Alla uppgifter för undersökningsperioden som specifikt rörde mobil lyftutrustning för varje unionsproducent som ingick i urvalet bedömdes och kontrollerades av kommissionen. Denna typ av uppgifter i Manitous årsredovisning saknade därför relevans för bedömningen av de ekonomiska indikatorer som kontrollerades och bedömdes i förhållande till den berörda produkten och undersökningsperioden (som inte sammanföll med företagets räkenskapsår). Några slutsatser kunde därför inte dras av dessa påståenden när det gäller den berörda produkten. Samma sak gällde för de uppgifter som rapporterades om Haulottekoncernen. Kommissionen grundade sina slutsatser på kontrollerade uppgifter från båda företagen, som speglar den ekonomiska situationen endast för produktionen och försäljningen av mobil lyftutrustning under skadeundersökningsperioden.

(210) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME också att kommissionens hänvisning till indikatorer under 2019 endast rörde makroekonomiska indikatorer och inte mikroekonomiska uppgifter, och att den tidsperiod som användes för skadebedömningen därför var uppenbart inkonsekvent. CCCME anser därför att det inte uteslutas att en analys av skadeindikatorer som grundar sig på en inkonsekvent period kan leda till en snedvriden skadebild. CCCME hävdade vidare att kommissionen borde ha beaktat den period som låg nära undersökningsperioden eftersom en sådan bedömning på bästa sätt skulle ha återspeglat huruvida unionsindustrin lidit väsentlig skada under undersökningsperioden, och även eftersom dumpning, prisunderskridande och målprisunderskridande endast hade fastställts för undersökningsperioden.

(211) Det faktum att kommissionen hänvisade till unionsindustrins situation 2019 var inte en förlängning av skadeundersökningsperioden, och det innebar inte heller att någon annan period användes för bedömningen av de mikroekonomiska och makroekonomiska indikatorerna. Hänvisningen till situationen under 2019 lades till för att stödja slutsatserna om situationen under undersökningsperioden och skadeundersökningsperioden, särskilt med tanke på att 2020, som var referensåret för analysen, påverkades av pandemin. Undersökningsperioden och skadeundersökningsperioden, som låg till grund för slutsatserna, förblev oförändrade (se avsnitt 1.7). Kommissionen avvisade således detta påstående.

(212) Med tanke på unionsindustrins stora förluster under skadeundersökningsperioden, den betydande förlusten av marknadsandelar (omkring 14 procentenheter) och det faktum att andra finansiella indikatorer, som kassaflöde, investeringar och räntabilitet (se skäl 313 i förordningen om provisorisk tull) försämrades, kunde unionsindustrin för mobil lyftutrustning inte betraktas som en välmående industri.

(213) Kommissionen stod därför fast vid slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1. **Den dumpade importens verkningar**

(214) I skäl 323 i förordningen om provisorisk tull drog kommissionen slutsatsen att den väsentliga skada som unionsindustrin lidit orsakades av den dumpade importen av den berörda produkten från Kina.

(215) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter inkom CCCME, de kinesiska myndigheterna och klaganden med synpunkter på slutsatsen.

(216) CCCME hävdade att om man bortser från 2020, som påverkades av pandemin, förblev den kinesiska importens marknadsandel relativt stabil, med en liten ökning på 3 procentenheter, samtidigt som prisnivån ökade med nästan 50 %. Företaget hävdade att unionsindustrins indikatorer ökade under samma period. Genom att utesluta 2020, som var ett onormalt år som påverkades av pandemin, förblev unionsindustrins marknadsandel under den återstående skadeundersökningsperioden relativt stabil, med en liten minskning på 2 procentenheter. Samtidigt låg den kinesiska importens marknadsandel på en stabil nivå och priset på denna ökade med nästan 50 %.

(217) Kommissionen noterade för det första att ökningen av den kinesiska importens marknadsandel mellan 2021 och undersökningsperioden endast uppgick till 3 procentenheter. Med tanke på den kraftigt ökade förbrukningen under samma period utgjorde emellertid denna ökning av marknadsandelen med 3 procentenheter i absoluta tal en ökning av importen med 104 %, från de 23 124 enheter som importerades 2021 till de 33 946 enheter som importerades under undersökningsperioden, vilket var betydande. Det faktum att den kinesiska importens marknadsandel ökade som mest i början av skadeundersökningsperioden och inte i slutet försvagade inte orsakssambandet, utan förklarade snarare varför unionsindustrin gick med förlust under hela skadeundersökningsperioden.

(218) Jämfört med året före pandemin var dessutom importvolymen från Kina under 2019 omkring 8 800 enheter. Mellan 2019 och undersökningsperioden ökade därför importvolymen från Kina med 285 %, från 8 800 importerade enheter under 2019 till 33 946 importerade enheter under undersökningsperioden, vilket visar på en mycket kraftig ökning. Även om priserna på den kinesiska importen faktiskt ökade låg dessa fortfarande långt under unionsindustrins försäljningspriser.

(219) När det gäller lönsamheten hävdade CCCME att unionsindustrins vinst varit negativ sedan skadeundersökningsperiodens början. Den ansåg att påståendet att unionsindustrins ekonomiska situation redan var påverkad av den ökade kinesiska importen, som inleddes 2018, inte styrktes av någon bevisning och att det därför var ogrundat.

(220) Såsom nämns i skäl 281 i förordningen om provisorisk tull var importen från Kina betydande redan i början av skadeundersökningsperioden (2020), då den uppgick till mer än 10 000 enheter. Uppgifterna från de kinesiska exporterande producenter som ingick i urvalet visade också på en liknande importvolym under 2019. Detta visade tydligt att unionsindustrin påverkades av lågprisimporten så tidigt som 2018.

(221) CCCME ansåg också att unionsindustrins räntabilitet var volatil under hela skadeundersökningsperioden, eftersom den var mycket hög 2021, då den uppgick till 35–40 %, och sedan sjönk till negativa siffror under 2022, innan den förbättrades något under undersökningsperioden. Den påpekade att den betydande ökningen av unionsindustrins räntabilitet skedde under det år då den kinesiska importen också ökade betydligt, samtidigt som den minskade räntabiliteten uppstod under året fram till undersökningsperioden, då den kinesiska importens marknadsandel förblev relativt stabil. CCCME stod därför fast vid att man inte kunde dra slutsatsen att dessa dåliga resultat berodde på den ökade importen från Kina.

(222) Kommissionen ansåg att det faktum att räntabiliteten ökade mellan 2020 och 2021, vilket inträffade samma år som den kinesiska importen ökade stort, inte hade någon betydelse för kommissionens slutsats att den dumpade kinesiska importen vållade unionsindustrin skada, eftersom den kinesiska importens inverkan inte nödvändigtvis återspeglades i räntabiliteten för samma år och bör betraktas under en längre tidsperiod. Kommissionen drog slutsatsen att den utvecklades på detta sätt till följd av den kinesiska importen under de föregående åren och av det faktum att unionsindustrin inte var lönsam under samma period. Totalt sett minskade räntabiliteten med mer än 400 % under skadeundersökningsperioden. Såsom nämns i skäl 313 i förordningen om provisorisk tull hade även unionsproducenternas investeringar minskat med 64 % sedan 2020, vilket var betydande.

(223) De kinesiska myndigheterna hävdade därtill att unionsindustrins lönsamhet förbättrades avsevärt under undersökningsperioden jämfört med 2022, och att den återhämtade sig med omkring 10 procentenheter. De menade att detta visade att priserna på den kinesiska importen inte låg bakom unionsindustrins minskade lönsamhet.

(224) Kommissionen upprepade att det faktum att förlusterna mellan 2022 och undersökningsperioden förbättrades från [(–15 %) till (–10 %)] till [(–5 %) till (0 %) inte kunde betraktas som ett tecken på återhämtning. Enligt uppgifter från unionsindustrin berodde den minskade lönsamheten för unionsindustrin under 2022 på en ökning av råvarukostnaderna med 25–30 % och det faktum att företagen inte kunde höja priserna för redan förhandlade ordrar. Förlusterna under 2022 var därför exceptionellt höga. Såsom nämns ovan kunde dock det faktum att förlusterna därefter minskade mellan 2022 och undersökningsperioden inte betraktas som ett tecken på återhämtning eftersom unionsindustrin fortfarande led betydande förluster som främst berodde på att lågprisimporten från Kina förhindrade prisökningar som annars skulle ha ägt rum. Kommissionen ansåg därför att påståendet var ogrundat.

5.2. **Verkningar av andra faktorer**

5.2.1. *Höga produktionskostnader*

(225) CCCME ansåg att ökningen av råvarupriserna och andra kostnader, t.ex. arbetskraftskostnaderna, var det som låg bakom skadan för unionsindustrin.

(226) De kinesiska myndigheterna hävdade också att unionsindustrins minskade lönsamhet under 2022 inte kunde förklaras av priserna på importerade produkter, särskilt eftersom dessa priser inte fluktuerade kraftigt. De kinesiska myndigheterna hävdade att kommissionen inte beaktade de negativa effekterna av de ständigt stigande råvarupriserna under undersökningsperioden på unionsproducenternas lönsamhet, och att den felaktigt tillskrev skadan till den kinesiska importen.

(227) Klaganden hävdade å andra sidan att priserna sköt i höjden under undersökningsperioden, såväl på global nivå som på unionsmarknaden, på grund av kostnadsökningen, och att unionsindustrin inte kunde överföra kostnadsökningen till sina kunder på grund av pressen från de kinesiska exportörerna. Kommissionen ansåg dock att kostnadsökningen i sig inte var skadlig för företagen om villkoren hade varit lika. Prispressen från den dumpade importen från Kina gjorde det omöjligt för unionsproducenterna att höja priserna i tillräcklig utsträckning, omförhandla befintliga avtal och täcka kostnadsökningen, och därför gick industrin med förlust.

(228) Kommissionen tog i sin analys hänsyn till de negativa effekterna av de ständigt stigande råvarupriserna, men drog slutsatsen att denna ökning inte försvagade orsakssambandet. Under normala marknadsförhållanden kan lönsamheten minska under en begränsad tidsperiod, då industrin inte kan höja priserna i samma utsträckning som kostnaderna ökar på grund av befintliga avtal, men efter en viss tid skulle avtalen kunna omförhandlas för att åtminstone täcka kostnaderna, särskilt på en så pass blomstrande marknad som i detta fall. Eftersom priserna på den kinesiska importen låg betydligt lägre än unionsindustrins priser under hela skadeundersökningsperioden, och den dumpade importen ökade enormt sett till volym under samma period, kunde unionsindustrin emellertid inte höja priserna i linje med kostnadsökningen. Kommissionen ansåg därför att kostnadsökningen inte kunde försvaga det orsakssamband som slagits fast mellan den dumpade importen från Kina och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit, och att den skada som unionsindustrin lidit främst orsakades av den ökade lågprisimporten.

5.3. **Övriga påståenden**

(229) De kinesiska myndigheterna hävdade att eftersom unionsindustrins genomsnittliga exportpriser var lägre än deras försäljningspriser på unionsmarknaden och denna exportförsäljning var lönsam, visade detta att det inte fanns någon grund för påståendet att lågprisimporten från Kina tvingade unionsindustrin att sälja mobil lyftutrustning till låga priser, vilket påverkade dess lönsamhet.

(230) Kommissionen ansåg dock att trots att exportpriserna var lägre än de inhemska försäljningspriserna, men lönsamma, kunde den inte dra slutsatsen att lågprisimporten från Kina inte påverkade unionsindustrins lönsamhet. Orsaken till att exportförsäljningen till största delen var lönsam berodde på en skillnad i produktmixen för försäljningen på exportmarknaden och på hemmamarknaden under samma period. Att exportförsäljningen var lönsam försvagade inte orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

(231) CCCME hävdade också att unionsindustrin inte kunde erbjuda ett fullständigt utbud av elektrisk mobil lyftutrustning, framför allt inte elektrisk mobil lyftutrustning med högre maximal höjd.

(232) Klaganden ansåg däremot att påståendena att unionsproducenterna inte kunde tillgodose efterfrågan på elektrisk mobil lyftutrustning var ogrundade och felaktiga. Klaganden hävdade att det inte stämde att de kinesiska producenterna hade ett särskilt fokus på elektrisk mobil lyftutrustning: även unionsproducenterna producerade och sålde elektrisk mobil lyftutrustning i stora kvantiteter. Till exempel var mer än 70 % av de maskiner som såldes av Haulotte mellan 2020 och 2022 (de senaste offentligt tillgängliga uppgifterna) elektriska. Klaganden hävdade att Haulotte erbjöd ett brett utbud av elmaskiner: företagets vertikala master är till exempel endast tillgängliga i elektriska format, och dess saxlyftar och ledade lyftar fanns tillgängliga både med elmotor och med förbränningsmotor.

(233) Såsom nämns i skäl 336 i förordningen om provisorisk tull upprepade kommissionen att jämförelsen mellan de produkttyper som importerades av de exporterande producenter som ingick i urvalet och de produkttyper som såldes av unionsindustrin visade att mer än 90 % av de produkttyper som såldes av de unionsproducenter som ingick i urvalet i allmänhet var jämförbara med de produkttyper som importerades från Kina. Under undersökningsperioden avsåg dessutom mer än 60 % av de utvalda unionsproducenternas försäljning på unionsmarknaden elektrisk mobil lyftutrustning. Kommissionen ansåg därför att den produktmix som såldes av de exporterande producenterna var jämförbar med den produktmix som såldes av unionsindustrin på unionsmarknaden. Eventuella påstådda skillnader i produktmixen kunde därför inte ha legat bakom skadan för unionsindustrin. Påståendet avvisades därför.

(234) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CCCME att unionsindustrin inte var konkurrenskraftig på grund av sitt begränsade utbud av elektrisk mobil lyftutrustning. Den hänvisade till en uppgift i en rapport från den kinesiska tillverkaren Xiamen Liteng Engineering Machinery Co., Ltd, där det nämndes att olika företag kämpade med att hålla jämna steg med marknadens efterfrågan på nya maskiner, särskilt professionella och elektriska sådana, och med de längre leveranstiderna, vilket hörde ihop med återhämtningen efter pandemin. CCCME framhöll även Manitous rapport från 2022, som i samma sammanhang (återhämtningen efter covidpandemin) nämnde försörjningsavbrott och transportsvårigheter, liksom Haulottes rapport, där svårigheter i leveranskedjan, inflation, produktionsförseningar och lagervärdet nämndes som risker för företaget.

(235) Kommissionen noterade till att börja med att uppgiften från den kinesiska producenten rörde den globala marknaden och inte specifikt unionsmarknaden. I likhet med de citerade rapporterna från Manitou och Haulotte hänvisade den också till en period mellan 2020 och 2022 som påverkades av effekterna av den globala pandemin, som dock endast pågick under begränsad tid. Såsom beskrivs ovan hade unionsproducenterna under undersökningsperioden ett fullt utbud av elektriska produkter, och pandemin påverkade inte längre deras ekonomiska situation. Kommissionen avvisade därför påståendet att unionsindustrins ekonomiska situation under undersökningsperioden berodde på bristande konkurrenskraft.

(236) CCCME ansåg vidare att en annan orsak till skadan för unionsindustrin var att den inte kunde hålla jämna steg med ordrarna, vilket orsakade långa leveranstider och en avmattning på unionens byggmarknad. Den upprepade argumentet efter det slutliga utlämnandet av uppgifter och pekade på uppgifter i Manitous finansiella rapporter, där ett tillfälligt orderstopp nämndes. Kommissionen ansåg att argumenten var ogrundade. Tvärtom ökade förbrukningen mellan 2020 och undersökningsperioden med 122 %, vilket framgår av skäl 277 i förordningen om provisorisk tull, något som visade att det fanns en kraftigt ökande efterfrågan på mobil lyftutrustning, som inte påverkades av den påstådda avmattningen på unionens byggmarknad. I den finansiella rapporten från Manitou och de tidningsartiklar som CCCME hänvisade till nämndes också tydligt att de längre leveranstiderna rörde perioden efter covidpandemin, som endast var temporära ([39]). Slutsats om orsakssamband

(237) Kommissionen bedömde inverkan av alla andra kända faktorer genom att ta hänsyn till de berörda parternas synpunkter och drog slutsatsen att dessa faktorer inte försvagade orsakssambandet. Kommissionen bekräftade därför slutsatserna i skälen 339 och 340 i förordningen om provisorisk tull, om att det fanns ett orsakssamband mellan den skada som unionsindustrin lidit och den dumpade importen från Kina, som inte försvagades av de faktorer som nämns ovan.

6. ÅTGÄRDERNAS NIVÅ

(238) I syfte att fastställa åtgärdernas nivå undersökte kommissionen om en tull som är lägre än dumpningsmarginalen skulle vara tillräcklig för att undanröja den skada som unionsindustrin vållats genom den dumpade importen.

(239) I det aktuella ärendet hävdade klaganden att det fanns råvarurelaterade snedvridningar i den mening som avses i artikel 7.2a i grundförordningen. I skäl 343 i förordningen om provisorisk tull fastställde kommissionen preliminärt att villkoren för tillämpning av artikel 7.2a i grundförordningen inte förelåg. Bedömningen av förekomsten av råvarurelaterade snedvridningar beskrivs närmare nedan.

6.1. Granskning av vilken marginal som behövs för att undanröja skadan för unionsindustrin

6.1.1. *Skademarginal*

(240) I förordningen om provisorisk tull (skälen 347–354) redogjorde kommissionen för den metod som använts för att fastställa vilka marginaler som är tillräckliga för att undanröja skadan för unionsindustrin.

([39]) https://www.optionfinance.fr/info-financiere-en-continu/d/2024-04-26-manitou-devisse-apres-son-retour-a-la-normale.html.

(241) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att eftersom Haulotte France och Haulotte Arges i Rumänien båda nästan uteslutande sålde via närstående distributörer borde målpriset höjas av dessa närstående försäljningsenheters försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Dessutom hävdade klaganden att inga försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för Haulotte Arges hade lagts till målpriset.

(242) Kommissionen höll inte med om att den borde ha lagt till ytterligare försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för de närstående distributörerna för att fastställa ett lämpligt målpris. När målpriset konstrueras läggs endast producentens försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst till, inte de närstående enheternas försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. De exporterande producenternas försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst lades inte heller till exportpriset, och att lägga till ytterligare kostnader på unionsproducenternas sida skulle därför göra jämförelsen orättvis. Å andra sidan rapporterade Haulotte Arges inledningsvis inte några försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst per produktkontrollnummer för att konstruera målpriset, och därför ingick inga sådana kostnader preliminärt. Kommissionen gjorde därför en justering för att öka målpriset per produktkontrollnummer med de försäljnings- och administrationskostnader, de andra allmänna kostnader samt den vinst som hade rapporterats av Haulotte Arges i den allmänna delen av svaret på frågeformuläret, vilket kontrollerades.

(243) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att de försäljnings- och administrationskostnader, de andra allmänna kostnader samt den vinst som Haulotte Arges rapporterat endast avsåg transportkostnader och därför inte borde beaktas. Klaganden föreslog att kommissionen i stället skulle använda de försäljnings- och administrationskostnader, de andra allmänna kostnader samt den vinst som hade rapporterats av Haulotte France, som var högre.

(244) Kommissionen ansåg att målpriset för Haulotte Arges borde baseras på de uppgifter som lämnats och de kostnader som Haulotte Arges ådragit sig och inte på uppgifter från ett annat företag, även om detta företag ingick i samma koncern. Kommissionen höll därför inte med om att uppgifter från Haulotte France skulle användas för att fastställa Haulotte Arges försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Även om beloppen skulle höjas till den nivå som rapporterats av Haulotte France skulle denna förändring hur som helst ha en obetydlig inverkan på målprisunderskridandemarginalen. Kommissionen avvisade således detta påstående.

(245) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden också att kommissionen hade fastställt vinstmålet på den lönsamhetsnivå som var aktuell före det att importen från Kina ökade, dvs. 2018. Klaganden ansåg att detta stred mot grundförordningen, där det anges att lönsamhetsnivån måste ligga på en nivå för att täcka de totala kostnaderna och investeringarna samt forskning, utveckling och innovation, och att den borde göra det möjligt för företaget att förnya sig, investera och växa. Den ansåg att lönsamhetsnivån under 2018 var olämplig, eftersom unionsmarknaden hade förändrats strukturellt mellan 2018 och 2023. Klaganden lämnade också exempel på flera andra industrier, både i tidigare och senare led, för att visa att de 7 % som kommissionen fastställt var för lågt. Klaganden hävdade vidare att industrin för mobil lyftutrustning under de senaste åren har haft historiskt stora investeringar och höga driftskostnader på grund av den gröna och digitala omställningen, t.ex. på grund av utvecklingen av ny teknik som litiumbatterier och elektrifieringen av mobil lyftutrustning. Kommissionen borde ha tagit hänsyn till att dessa investeringar var nödvändiga och beakta dem när målpriset fastställs.

(246) Kommissionen höll inte med. Vinstmålet grundades på uppgifter från industrin själv och det ansågs vara en vinst innan industrin skadades av dumpad import, och borde därför i en normal situation ha täckt kostnaderna för investeringar, forskning, utveckling och innovation. Den ständiga utvecklingen av olika typer av mobil lyftutrustning var inte specifik för denna industri och gällde även många andra industrier, och kunde därför inte motivera ett högre vinstmål, utan någon koppling till tidigare vinster. Klagandens påstående var också brett och det fanns ingen bevisning från företagen som skulle ha gjort det möjligt för kommissionen att basera sitt vinstmål på en annan grund. Kommissionen avvisade således detta påstående.

(247) Klaganden hävdade vidare att det vinstmål som kommissionen använde baserades på ett omsättningsvärde för varornas faktiska försäljningspriser – efter distribution – men att det faktiskt tillämpades på en produktionskostnad som den producent som ingick i urvalet stod för, och som inte omfattade distributionskostnader. Klaganden ansåg därför att distributionskostnaderna inte borde ha inkluderats i beräkningen av vinstmålet. Kommissionen godtog detta argument. Det korrigerade vinstmålet uppgick till 7,7 %.

(248) Klaganden hade även synpunkter på de framtida sociala och miljömässiga kostnaderna. Klaganden ansåg att det belopp för framtida sociala och miljömässiga kostnader som kommissionen hade lagt till målpriset var för lågt och att kommissionen borde ha inkluderat de koldioxidkostnader som ingår i elproduktionen och de kostnader som härrör från genomförandet av direktivet om företags hållbarhetsredovisning.

(249) Kommissionen upprepade att den i denna undersökning tog hänsyn till indirekta koldioxidkostnader i energiförbrukningen, men att den inte beaktade kostnader för vilka företagen inte tillhandahöll tillräcklig bevisning om de faktiska beloppen, t.ex. för indirekta kostnader som hör ihop med stålproduktionen eller där kostnaderna inte härrörde från några obligatoriska krav enligt något multilateralt miljöavtal eller någon av ILO:s konventioner. Detta var fallet med kostnaderna för att producera elektrisk mobil lyftutrustning och kostnaderna i samband med genomförandet av direktivet om företags hållbarhetsrapportering. Kommissionen gjorde korrigerade dock skrivfelen och de totala sociala och miljömässiga kostnader som lades till målpriset uppgick till mellan 2,10 och 41,50 euro/enhet beroende på företag.

(250) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att kommissionen även borde ha godtagit kostnaderna med koppling till de koldioxidkostnader som ingår i stålproduktionen och som rapporterades av Manitou, eftersom klaganden för att fastställa dessa kostnader använde samma informationskälla för att fastställa koldioxidkostnaderna med koppling till energi (den franska miljömyndigheten, ADEME) och eftersom koldioxidkostnaderna med koppling till energi godtogs av kommissionen.

(251) Kommissionen ansåg att det faktum att ADEME rapporterade både om koldioxidkostnaderna inom energiproduktionen och inom stålproduktionen inte motiverade den metod som klaganden föreslog. Energin förbrukades direkt av Manitou och förbrukningen kunde beräknas medan stålet var ett material som användes i de delar som användes i produktionen av mobil lyftutrustning. Företaget kunde därför inte i tillräcklig utsträckning visa hur mycket kostnaderna stod för och huruvida dessa kostnader fördes över till Manitou eller om de absorberades av de producenter som köpte stålet för att producera delar.

(252) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Sinoboom att det fanns ett skrivfel i en av de tabeller som lämnades in i samband med det slutliga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen korrigerade felet, vilket dock inte påverkade Sinoboom skademarginal.

(253) Som anges i skäl 353 i förordningen om provisorisk tull fastställde kommissionen därefter nivån för målprisunderskridandemarginalen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för de enskilda samarbetande exporterande producenter i de berörda länder som ingick i urvalet, vilket fastställts för beräkningarna av prisunderskridandet, och det vägda genomsnittliga icke-skadevållande priset för den likadana produkten som sålts på unionsmarknaden av unionsproducenterna i urvalet under undersökningsperioden. Den skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes som andel av det vägda genomsnittliga importvärdet cif.

6.1.2. *Jämförelse mellan dumpningsmarginalen och målprisunderskridandemarginalen*

(254) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen undersökte kommissionen först huruvida den provisoriskt fastställda dumpningsmarginalen skulle vara högre än den marginal som är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin. I detta syfte jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga importpriset för de samarbetsvilliga exporterande producenterna med unionsindustrins målpris. Resultatet från dessa beräkningar visas i tabellen nedan.

Företag	Dumpningsmarginal (%)	Skademarginal (%)
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd	49,3	54,9
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd	66,7	22,5

Företag	Dumpningsmarginal (%)	Skademarginal (%)
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd	48,7	22,9
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd	20,6	47,6
Övriga samarbetsvilliga företag	48,1	30,1
Alla övriga företag	66,7	54,9

(255) Eftersom den målprisunderskridandemarginal som beräknades för de exporterande producenterna JLG och Terex var lägre än dumpningsmarginalen undersökte kommissionen huruvida det förekom råvarurelaterade snedvridningar med avseende på den berörda produkten, enligt artikel 7.2a i grundförordningen.

6.2. **Förekomst av råvarurelaterade snedvridningar enligt artikel 7.2a i grundförordningen**

(256) Kommissionen fastställde preliminärt i skäl 375 i förordningen om provisorisk tull att villkoren för att tillämpa artikel 7.2a i grundförordningen inte förelåg.

(257) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull påpekade klaganden att det föreligger snedvridning av järn och stål i Kina, att prisskillnaden mellan stålprodukter från Kina och EU är betydande, att järn och stål är den huvudsakliga insatsvaran i mobil lyftutrustning och att detta står för mer än 17 % av produktionskostnaden. Klaganden hävdade att kommissionen även borde beakta järn och stål som ingår i en annan insatsvara eller komponent i den undersökta produkten.

(258) Kommissionen konstaterade att klagandens synpunkter utvidgade omfattningen för påståendet om råvarurelaterad snedvridning gällande varmvalsat stål, i enlighet med artikel 4.2 i tillkännagivandet om inledande ([40]), till järn och stål i allmänhet.

(259) För att bedöma om villkoren i artikel 7.2a i grundförordningen var uppfyllda identifierade kommissionen först, för varje exporterande producent i urvalet, om produktionsfaktorer hade rapporterats enligt HS-nummer 720837, 720851, 720852, 720853 och 7208 54 (dvs. varmvalsade stålprodukter), och jämförde sedan deras totala värde, baserat på brasilianska referensvärden, med de kontrollerade produktionskostnaderna för varje företag. Kommissionen fastställde att varmvalsat stål som användes vid produktionen av mobil lyftutrustning stod för mindre än 17 % av respektive produktionskostnad för samtliga fyra exporterande producenter i urvalet. Inga andra råvarurelaterade snedvridningar konstaterades för någon produktionsfaktor som stod för mer än 17 % av produktionskostnaden.

(260) Kommissionen avvisade påståendet att järn och stål som ingår i en annan insatsvara eller komponent i produkten bör beaktas vid tillämpningen av artikel 7.2a ([41]), eftersom det i den artikeln tydligt anges att en enda råvara måste stå för minst 17 % av kostnaden, inte en allmän produktkategori.

(261) Mot denna bakgrund fastställde kommissionen att villkoren för tillämpning av artikel 7.2a i grundförordningen inte var uppfyllda.

(262) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CMAE att kommissionen inte hade undersökt råvarurelaterade snedvridningar för järn och stål på rätt sätt och att kommissionen också borde ha betraktat varmvalsade stålprodukter som ingår i andra insatsvaror, som delar eller komponenter, när det bedömde tröskelvärdet på 17 %.

([40]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C, C/2023/783, 13.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/783/oj).

([41]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.

(263) Kommissionen tillbakavisade dessa påståenden. För det första bedömde kommissionen de produkter som omfattas av Harmoniserade systemets (HS) kapitel 72 ”Järn och stål” och kapitel 73 ”Varor av järn och stål”. I detta avseende undersökte kommissionen de material som rapporterats som insatsvaror av de exporterande producenterna i urvalet. För det andra kontrollerade kommissionen om dessa material var föremål för snedvridningar enligt artikel 7.2a i grundförordningen. Därefter konstaterade kommissionen att det inte fanns någon bevisning i ärendehandlingarna för att en råvara, inbegripet varmvalsat stål som ingår i delar och komponenter som köps in av de exporterande producenterna i urvalet från deras leverantörer, stod för mer än 17 % av producenternas produktionskostnader, i enlighet med vad som krävs i artikel 7.2a i grundförordningen.

7. UNIONENS INTRESSE

(264) Efter att de provisoriska åtgärderna hade offentliggjorts lämnade klaganden, de kinesiska myndigheterna, CCCME, en användare – företaget Construct Machines S.R.L. och en återförsäljare/grossist, företaget Norbert Wienold GmbH, in synpunkter på unionens intresse.

7.1. Unionsindustrins intresse

(265) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade CCCME att det inte fanns något som tydde på att kommissionens införande av antidumpningsåtgärder skulle påverka unionsindustrin positivt. Den ansåg att de uppgifter som kommissionen lade fram visade att unionsindustrins tillväxt var betydande och att industrin därför växte.

(266) Kommissionen hänvisade till avsnitt 4.3 ovan, där den drog slutsatsen att trots en positiv utveckling för vissa av skadeindikatorerna påverkades unionsindustrin negativt av den dumpade importen från Kina. Avsaknaden av åtgärder kommer sannolikt att leda till ytterligare betydande negativa effekter för unionsindustrin i form av lägre försäljning, produktionsvolymer och kapacitetsutnyttjande, samt till att prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras, vilket leder till ytterligare finansiell försämring av dess ekonomiska situation när det gäller lönsamhet och investeringar. Alla dessa omständigheter skulle hota unionsindustrins lönsamhet.

(267) Mot bakgrund av ovanstående och eftersom inga andra relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 356–360 i förordningen om provisorisk tull.

7.2. Intresset hos leverantörer i tidigare led

(268) Mot bakgrund av ovanstående och eftersom inga andra relaterade påståenden eller synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skälen 361–362.

7.3. Användares, distributörers, icke-närstående importörers och handlares intresse

(269) CCCME hävdade att införandet av antidumpningsåtgärder inte låg i unionsimportörernas och slutanvändarnas intresse av att ha ett brett urval av producenter och priser. Den ansåg att införandet av antidumpningsåtgärder ytterligare skulle begränsa uthyrningsföretagens tillgång till hela sortimentet av olika slags mobil lyftutrustning till rimlig kostnad och leveransledtid. CCCME hävdade också att en begränsning av tillgången till kinesiska produkter, som huvudsakligen är inriktad på eldrivna modeller, skulle äventyra uppnåendet av den gröna omställningens mål för denna industrisektor, eftersom den hävdade att unionsindustrin inte kunde tillgodose efterfrågan. CCCME upprepade detta argument efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Den menade att med tanke på den bristande tillgängligheten till mobil lyftutrustning på unionsmarknaden, särskilt de eldrivna modellerna, kunde säkra villkor för höghöjdsarbete inte garanteras.

(270) De kinesiska myndigheterna ansåg att åtgärderna skulle påverka konkurrensen på unionsmarknaden negativt, eftersom de skulle få de kinesiska konkurrenterna att lämna unionsmarknaden. De hävdade också att införandet av åtgärderna skulle påverka importörer och användare i senare led i förädlingskedjan negativt och att de skulle leda till att uthyrningsföretagen skulle höja sina priser och därmed överföra ökningen på konsumenterna. De hävdade också att de kinesiska exporterande producenternas närvaro skulle ge industrier och konsumenter i senare led fler valmöjligheter och bättre produkter och tjänster. De ansåg också att åtgärderna inte var förenliga med unionens politik för grön utveckling och för att öka industrins konkurrenskraft.

(271) Klaganden hävdade å andra sidan att tullar inte skulle leda till att kinesisk mobil lyftutrustning förbjöds från unionsmarknaden, utan bara undanröja de otillbörliga handelsmetodernas följder. Dessutom ansåg den att försörjningen från andra tredjeländer än unionen och Kina var omfattande och varierade, vilket framgår av klagomålet.

(272) Användaren, företaget Construct Machines S.R.L., hävdade att mobil lyftutrustning förbättrade säkerhetsstandarderna avsevärt. Den ansåg att införandet av åtgärder skulle leda till att priserna för att hyra mobil lyftutrustning ökade, vilket skulle påverka medelstora företag negativt. Företaget samarbetade dock inte under undersökningen och lämnade inte in något svar på frågeformuläret.

(273) Företaget Norbert Wienold GmbH, en återförsäljare/grossist som handlar med mobil lyftutrustning som produceras av Sinoboom, ansåg att unionsindustrin inte producerade tillräckliga volymer av teleskoplyftar/ledande bomlyftar för höghöjdsarbete (en arbetshöjd på 12–24 m) och saxlyftar (en arbetshöjd på 6–16 m) och att unionsindustrin inte var konkurrenskraftig.

(274) Norbert Wienold GmbH hävdade vidare att de provisoriska antidumpningsåtgärderna på importen av mobil lyftutrustning i hög grad skulle påverka resultaten för återförsäljare, små och medelstora uthyrningsföretag och slutkunder, och nästan inte innebära några fördelar för unionsindustrin. Företaget hävdade att om åtgärderna infördes skulle priserna på mobil lyftutrustning i hela Europa öka, vilket skulle påverka leveranskedjan, bland annat återförsäljare, uthyrningsföretag och slutanvändare. Företaget samarbetade dock inte under undersökningen och lämnade inte heller in något svar på frågeformuläret.

(275) Den enda samarbetsvilliga användaren, Kiloutou, lämnade inga synpunkter på de provisoriska åtgärderna.

(276) Kommissionen ansåg att påståendet om att unionsindustrins påstått otillräckliga volym av standardiserade teleskoplyftar/ledade bomlyftar för höghöjdsarbete (en arbetshöjd på 12–24 m) och saxlyftar (en arbetshöjd på 6–16 m) inte var underbyggt och att företaget själv nämnde att båda typerna producerades av unionsproducenterna Manitou och Haulotte.

(277) Dessutom hänvisade kommissionen till sina slutsatser i skälen 364–373 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen upprepade att även om den totala prisnivån för mobil lyftutrustning förväntades öka var inverkan på användarna, framför allt uthyrningsföretagen, mindre än om de hade varit direkta konsumenter. En eventuell höjning av priset på mobil lyftutrustning skulle direkt återspeglas i en ökning av företagets tillgångar, och det faktum att maskinerna används under en längre period minskade i kommissionens mening även de negativa effekterna av en potentiell prisökning.

(278) På denna grund drog kommissionen slutsatsen att åtgärderna inte skulle påverka uthyrningsföretagen i oproportionerlig utsträckning och att åtgärdernas övergripande fördelar väger upp för de potentiella negativa effekterna för importörer och användare. Kommissionen ansåg vidare att eftersom tullarna är avsedda att återställa lika villkor förväntas de ha en positiv inverkan på konkurrensen på unionsmarknaden, och det var också viktigt för de största användarna – uthyrningsföretagen – att produktionen av mobil lyftutrustning fortsätter att ske på unionsmarknaden, för att kunna diversifiera sin maskinpark. Införandet av tullar skulle därför inte äventyra uppnåendet av den gröna omställningens mål inom denna industrisektor.

(279) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter nämnde Sinoboom att vissa aspekter av ärendet, som rörde den extremt breda definitionen av den undersökta produkten och de betydande skillnaderna mellan de kinesiska exporterande producenternas och unionsproducenternas utbud av mobil lyftutrustning, gav upphov till allvarliga betänkligheter i fråga om orsakssamband och unionens intresse som inte hade tagits upp. Företaget hävdade att unionsanvändarnas bristande delaktighet förhindrade en mer meningsfull diskussion om antidumpningsåtgärdernas förväntade effekter på unionsmarknaden, med tanke på att de kinesiska leverantörerna erbjöd ett större produktutbud, särskilt när det gäller modeller, arbetshöjd och elproduktion än unionsproducenterna, vilket gjorde att de kinesiska företagens faktiska närvaro på unionsmarknaden var nödvändig.

(280) Sinoboom ansåg vidare att kommissionen inte hade lyckats nå ut till och kontaktat hyresföretag som potentiellt var intresserade av att delta fullt ut som berörda parter i undersökningen, och framhöll att ett av de hyresföretag som lämnade in en skriftlig inlaga och deltog i ett hörande inte nämndes i det allmänna utlämnandet av uppgifter. Företaget nämnde också att användaren förklarat att hyresföretagens strukturellt små marginaler och långsiktiga åtaganden skulle försätta dem i en extremt osäker situation efter införandet av antidumpningsåtgärderna.

(281) I samband med inledandet kontaktade kommissionen 14 användare som identifierades i klagomålet. Förutom ett företag (Kiloutou) samarbetade ingen användare i undersökningen. Ingen annan användare, inbegripet det företag som nämndes av Sinoboom, lämnade synpunkter på inledandet av undersökningen inom tidsfristen för att lämna synpunkter efter det preliminära och slutliga utlämnandet av uppgifter. I sin analys av unionens intresse beaktade kommissionen dock det faktum att hyresföretagen och deras marginaler kunde komma att påverkas. När det gäller valet av typerna av mobil lyftutrustning ansåg kommissionen att tullarna tillämpas för att återställa lika villkor och inte för att förhindra att mobil lyftutrustning importeras från Kina.

(282) Mot denna bakgrund hävdade kommissionen att åtgärdernas övergripande fördelar vägde upp för den potentiella negativa inverkan på importörer och användare och därför bekräftades slutsatserna i skälen 363–368 i förordningen om provisorisk tull.

7.4. **Slutsats om unionens intresse**

(283) Mot bakgrund av det som nämns ovan bekräftade kommissionen slutsatserna i skäl 373 i förordningen om provisorisk tull, dvs. att det inte fanns några tvingande skäl till att det inte skulle ligga i unionens intresse att införa åtgärder på import av mobil lyftutrustning med ursprung i Kina.

8. **SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

8.1. **Slutgiltiga åtgärder**

(284) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband, åtgärdernas nivå och unionens intresse, och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen, bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att dumpad import av den berörda produkten vållar unionsindustrin ytterligare skada.

(285) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter påpekade klaganden ett skrivfel i skäl 233 i det allmänna utlämnandet av uppgifter, där antidumpningstullen för ”Alla övriga företag” angavs felaktigt, eftersom den inte motsvarade den lägre skademarginalsnivå och den dumpningsmarginal som fastställts för ”Alla övriga företag”. I skäl 205 uppgavs att skademarginalen uppgick till 54,9 % och dumpningsmarginalen till 66,7 %. Kommissionen godtog denna synpunkt och justerade tullsatsen för ”Alla övriga företag” i enlighet med detta.

(286) Efter ovanstående bedömning bör slutgiltiga antidumpningstullar, uttryckta i priset cif vid unionens gräns, före tull, fastställas enligt följande i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull (%)
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd	49,3
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd	22,5
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd	22,9

Företag	Slutgiltig antidumpningstull (%)
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd	20,6
Övriga samarbetsvilliga företag	30,1
Alla övriga företag	54,9

(287) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning fastställdes på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar därför den situation som konstaterades föreligga för dessa företag enligt undersökningen. Dessa tullsatser är således endast tillämpliga på import av den undersökta produkten med ursprung i det berörda landet och som produceras av de angivna juridiska enheterna. Import av den berörda produkt som tillverkats av något annat företag, som inte uttryckligen anges i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de som uttryckligen anges, omfattas inte av dessa tullsatser utan omfattas av den tullsats som tillämpas på ”alla övriga företag”.

(288) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatser tillämpas om det i ett senare skede ändrar namnet på enheten. Begäran måste ställas till kommissionen ([42]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att ändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

(289) För att minimera risken för kringgående på grund av skillnader i tullsatserna krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella antidumpningstullarna tillämpas korrekt. Individuella antidumpningstullar är endast tillämpliga vid uppvisandet av en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Till dess att en sådan faktura uppvisas bör importen omfattas av den antidumpningstull som är tillämplig på ”alla övriga företag”.

(290) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella antidumpningstullsatserna på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och får, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att en påföljande tillämpning av tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.

(291) Om exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym, särskilt efter införandet av de berörda åtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter får en undersökning om kringgående inledas under förutsättning att villkoren för detta är uppfyllda. Vid en sådan undersökning kan man bland annat undersöka om det finns behov av att upphäva den eller de individuella tullsatserna och i stället införa en landsomfattande tull.

(292) För att säkerställa att antidumpningstullarna tillämpas korrekt bör antidumpningstullen för all övrig import från Folkrepubliken Kina inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande producenterna i denna undersökning, utan även de producenter som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

([42]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Wetstraat/Rue de la Loi 170, 1040 Bryssel, Belgien. E-post: trade-defence-complaints@ec.europa.eu.

(293) Exporterande producenter som inte exporterade den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden bör kunna be kommissionen om att få omfattas av antidumpningstullsatsen för samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet. Kommissionen bör bevilja en sådan begäran under förutsättning att tre villkor är uppfyllda. Den nya exporterande producenten bör kunna styrka följande: i) Företaget exporterade inte den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden, ii) företaget är inte närstående någon exporterande producent som gjorde detta, och iii) företaget har exporterat den berörda produkten därefter eller genom avtal gjort ett oåterkalleligt åtagande att göra detta i betydande kvantiteter.

(294) Statistik över mobil lyftutrustning uttrycks ofta i enheter. Det anges emellertid inte någon sådan extra mängdenhet för mobil lyftutrustning i den kombinerade nomenklatur som fastställs i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ([43]). Därför måste det föreskrivas att det inte bara är vikten i kilogram eller ton utan även antalet enheter av importen av den berörda produkten som måste anges i deklarationen för övergång till fri omsättning. Enheter bör anges för Taric-nummer: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 och 8431 39 00 10).

8.2. **Slutgiltigt uttag av provisoriska tullar**

(295) Med hänsyn till de dumpningsmarginaler som konstaterats och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp för vilka säkerhet ställts genom de provisoriska antidumpningstullar som infördes genom förordningen om provisorisk tull, tas ut slutgiltigt upp till de nivåer som fastställs i denna förordning.

8.3. **Retroaktivt uttag**

(296) Såsom anges i avsnitt 1.2 beslutade kommissionen att importen av den undersökta produkten skulle registreras.

(297) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hänvisade klaganden till slutsatserna i registreringsförordningen, från vilken den drog slutsatsen att kommissionen ansåg att kriterierna för retroaktivt uttag var uppfyllda. Den ansåg framför allt att ökningen av importen efter inledandet var omfattande och att den inte kunde förklaras av marknadsefterfrågan. Klaganden lämnade uppskattningar som visade på en ökning från 33 % till 121 %, och bilder av lager med mobil lyftutrustning för att visa att lagerhållning förekommer.

(298) CCCME ansåg däremot att klagandens analys av importen var felaktig och att ökningen av importen efter inledandet jämfört med undersökningsperioden inte var betydande. Den hävdade att produktionen av mobil lyftutrustning baserades på ordrar som skräddarsys efter en viss kund, och att det ur en praktisk synvinkel därför inte var meningsfullt för någon aktör att lägga upp lager. För det andra hävdade CCCME att ledtiden mellan ordrar och leverans var mycket viktig för att kunna bedöma uppgifterna inom ramen för denna undersökning korrekt, eftersom cykeln från det att ordern läggs, och som omfattar produktionsprocessen, avsändningen och leveransen i unionen, normalt sett tar mellan fyra och sex månader. Eftersom importen nådde sin topp mellan januari och mars 2024 var den därför inte kopplad till inledandet av undersökningen utan snarare till den långa orderbok som upprättats långt före inledandet.

(299) Kommissionen bedömde de uppgifter som samlades in under undersökningens slutgiltiga skede för att analysera huruvida kriterierna i artikel 10.4 i grundförordningen var uppfyllda för ett retroaktivt uttag av slutgiltiga tullar.

(300) Kommissionen bedömde särskilt huruvida det hade skett någon ytterligare betydande ökning av importen utöver den importnivå som orsakade skada under undersökningsperioden, vilket med hänsyn tagen till tidpunkten, omfattningen och övriga omständigheter sannolikt allvarligt skulle undergräva den positiva verkan av de slutgiltiga åtgärderna, såsom föreskrivs i artikel 10.4 d i grundförordningen.

([43]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/ALL/?uri=CELEX%3A31987R2658.

(301) Kommissionen jämförde särskilt den genomsnittliga importvolymen per månad under undersökningsperioden (oktober 2022–september 2023) med den genomsnittliga importvolymen per månad efter undersökningsperioden (november 2023–juli 2024). Kommissionen jämförde också den genomsnittliga importvolymen per månad efter undersökningsperioden (november 2023–juli 2024) med den genomsnittliga importvolymen per månad under undersökningsperioden baserat på samma månader (november 2022–juli 2023) för båda perioderna, för att ta hänsyn till säsongsbundenhet. För undersökningsperioden använde kommissionen uppgifter från samarbetsvilliga exporterande producenter ([44]) och för perioden efter undersökningsperioden använde den uppgifter i databasen Surveillance ([45]).

(302) De kontrollerade uppgifterna från de exporterande producenter som ingick i urvalet visade att importvolymerna varierade avsevärt beroende på månad under året. Till exempel var importen under månader som december, mars och april under undersökningsperioden mer än tre gånger högre än den genomsnittliga importen under juli–september. För att ta hänsyn till dessa variationer och för att beakta effekterna av säsongsbundenhet ansåg kommissionen därför inte att det var lämpligt att jämföra månadsgenomsnittet för den undersökningsperiod som baserades på tolv månader med månadsgenomsnittet efter undersökningsperioden, som baserades på åtta månader. Importvolymen under perioden efter inledandet av denna undersökning fram till införandet av provisoriska åtgärder (november 2023–juli 2024) jämfördes således med importvolymen under samma period under undersökningsperioden (november 2022–juli 2023). På grundval av detta beräknade kommissionen att importen hade minskat med 3 % sett till volym under perioden efter undersökningsperioden. Priserna på mobil lyftutrustning förblev stabila under de två perioderna.

(303) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att importvolymen av den berörda produkten från Kina inte ökade efter inledandet av undersökningen.

(304) Dessutom stöder ytterligare uppgifter i ärendehandlingarna slutsatsen att någon betydande lagerhållning inte ägde rum efter inledandet. Såsom anges i förordningen om provisorisk tull tillverkade unionsproducenterna endast per order och hade inte något betydande lager av färdig mobil lyftutrustning. Detta berodde på att under undersökningsperioden uppskattades det att mellan 75 % och 90 % av all mobil lyftutrustning som såldes på unionsmarknaden såldes till uthyrningsföretag, vilka kräver skräddarsydd mobil lyftutrustning (målad i företagets färger, med en logotyp). Kommissionen ansåg därför att det var mycket osannolikt att mobil lyftutrustning som inte var skräddarsydd och inte tillverkades för en viss kund skulle lagerhållas, eftersom sådan mobil lyftutrustning inte skulle motsvara efterfrågan på marknaden.

(305) Ledtiden mellan ordrar och leverans för mobil lyftutrustning, som normalt uppgår till mellan fyra och sex månader, beaktades i samband med att uppgifterna bedömdes – leveranserna i februari och mars 2024 skulle med största sannolikhet motsvarar ordrar som togs emot innan undersökningen inleddes i november 2023. De två månaderna i februari och mars 2024 var också de månader då importen var som störst, och efter dessa månader började importen minska. Den ökade importen under dessa månader berodde mest troligt på ordrarna före inledandet, och gjordes inte för att öka lagerhållningen.

(306) Mot bakgrund av den minskade importen under den period som följde på undersökningsperioden, den begränsade möjligheten till lagerhållning på grund av den långa ledtiden och produktionen per order ansåg kommissionen att de slutgiltiga åtgärdernas positiva verkningar inte har undergrävts allvarligt hur importen utvecklats efter undersökningsperioden. Således slog kommissionen fast att ett retroaktivt uttag av tullar inte berättigades.

(307) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att det inte fanns tillräcklig bevisning för att importen var säsongsbunden. Klaganden hävdade vidare att kommissionen under undersökningsperioden felaktigt använde ett mindre representativt månadsgenomsnitt som baserades på åtta månader, snarare än ett lämpligare månadsgenomsnitt som baserades på tolv månader. Klaganden hävdade vidare att kommissionen för att bedöma importen under undersökningsperioden hade använt en felaktig period eftersom importen jämfördes på grundval av dess försäljningsdatum, och leveranserna bedömdes mellan mars 2023 och november 2023 i stället för mellan november 2022 och juli 2023.

([44]) De samarbetsvilliga exporterande producenterna stod för 100 % av importen under undersökningsperioden.

([45]) För uppgifter efter undersökningsperioden som baseras på databasen Surveillance, för ett av de tre nummer enligt vilka två tredjedelar av all mobil lyftutrustning importeras, tillhandahåller databasen inte uppgifter om enheter (endast vikt och värde). Importen i enheter under det tredje numret uppskattades därför på grundval av det genomsnittliga värdet per enhet för de två nummer för vilka det fanns uppgifter om enheter.

(308) Klaganden hävdade också att kommissionen inte tagit hänsyn till den snedvridande effekten av hotet om registrering och av den faktiska registreringen. Kommissionen överskattade också en ledtid, och klaganden påpekade att leveransen från Kina till unionen tog 30–45 dagar.

(309) Klaganden stod även fast vid att den hade visat att lagerhållning ägde rum. Klaganden hävdade att kommissionen felaktigt antog att eftersom unionsproducenterna inte tillverkade för lagerhållning så gjorde de kinesiska producenterna inte heller detta. Den hävdade också att de senaste uppgifterna från en av de unionsproducenter som ingick i urvalet visade att en stor majoritet av den mobila lyftutrustning som såldes i unionen inte var skräddarsydd. Klaganden hävdade också att den volym mobil lyftutrustning som importerades efter registreringen fortsatte att vara betydande. Klaganden hävdade vidare att på grundval av artikel 9.4 i grundförordningen borde skademarginalen, i fall där kommissionen inte registrerade importen, återspegla den ytterligare skada som den ökade importen vållat efter inledandet. För att kompensera för den kompletterande effekten av den omfattande lagerhållningen bör kommissionen därför ompröva skademarginalen för att ta hänsyn till lagerhållningen.

(310) Kommissionen höll inte med om att den borde ha jämfört månadsgenomsnittet baserat på tolvmånadersperioden under undersökningsperioden med en period på åtta månader efter undersökningsperioden. Importvolymerna varierade avsevärt mellan de olika månaderna, vilket klaganden även medgav, och kommissionen ansåg därför att det var mer korrekt att jämföra lika långa perioder i stället för att jämföra en period på tolv månader med en period på åtta månader. I detta sammanhang och med tanke på de omfattande variationerna i importvolymen under de olika månaderna syftade jämförelsen mellan lika långa perioder faktiskt till att utesluta eventuell säsongsbundenhet. Kommissionen höll inte med om att den var tvungen att bevisa ett återkommande och fast mönster för att försvara varför den använde en jämförelse som baserades på den genomsnittliga importen under lika långa perioder.

(311) När det gäller användningen av perioden under undersökningsperioden utgick kommissionen faktiskt från uppgifter från de exporterande producenter som nämnde export i unionen per fakturadatumet, vilket var de mest exakta uppgifter som fanns tillgängliga för den perioden. Den åttamånadersperiod som kommissionen använde var tillräckligt lång för att även ta hänsyn till den eventuella inverkan som registreringen hade på importen, som endast gällde under en och en halv månad (23 maj 2024–12 juli 2024). Från och med den tidpunkten tog det dock, enligt parterna, inklusive klaganden, mellan 30 och 45 dagar att leverera den mobila lyftutrustningen. Med hänsyn tagen till denna begränsade tidsfördröjning baserades kommissionens jämförelse på bästa tillgängliga information och den ansågs vara tillräckligt exakt för att kunna avgöra om importen hade ökat väsentligt efter inledandet.

(312) Kommissionen ansåg också att den inte kunde dra några slutsatser om förekomsten av lagerhållning på grundval av anekdotisk bevisning i form av bilder eller e-postmeddelanden som lämnats av klaganden. Kommissionen grundade sig snarare på importstatistik efter undersökningsperioden och alla andra tillgängliga uppgifter i ärendehandlingarna, inbegripet från användare och importörer, som inte pekade på lagerhållning i en utsträckning som skulle undergräva tullarnas positiva verkningar. Trots att ett av de företag som ingick i urvalet enligt klaganden sålde majoriteten av all icke-skräddarsydd mobil lyftutrustning påverkade detta därför inte slutsatsen att någon kraftig ökning av importen inte hade ägt rum.

(313) Kommissionen ansåg vidare att bestämmelserna i artikel 9.4 inte var tillämpliga. Importen registrerades och slutsatsen drogs att det inte hade skett någon ytterligare betydande ökning av importen efter inledandet.

(314) På grundval av detta vidhöll kommissionen att ett retroaktivt uttag av tullar inte var berättigat.

9. **SLUTBESTÄMMELSE**

(315) När ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska enligt artikel 109 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([46]) den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(316) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs på import av mobil lyftutrustning konstruerad för personlyft, självgående, med en maximal arbetshöjd av minst 6 meter samt förmonterade eller monteringsfärdiga delar därav, utom enskilda komponenter när de föreligger, bestående av 1) chassin, 2) torn eller vändskivor, 3) plattformar eller korgar, 4) lyftmekanismer för mobil lyftutrustning (inklusive bommar, teleskopiska och eller ledade, med eller utan kranarmar) för teleskoplyftar, ledade bomlyftar eller vertikala master samt saxarmar för saxlyftar, utom enskilda komponenter när de föreligger separat och utom personlyftande utrustning monterad på fordon enligt kapitel 86 och 87 i Harmoniserade systemet, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 och ex 8431 39 00 (Taric-nummer 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 och 8431 39 00 10), med ursprung i Folkrepubliken Kina.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som produceras av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig antidumpningstull	Taric-tilläggsnummer
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd	49,3 %	89DL
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd	22,5 %	89DM
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd	22,9 %	89DN
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd	20,6 %	89DO
Övriga samarbetsvilliga företag i bilagan	30,1 %	Se bilagan
Alla övriga företag	54,9 %	8999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura innehållande en försäkran, som är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes eller dennas namn och befattning, och som ska ha följande lydelse: ”Jag intygar härmed att (använd volymenhet) av (den berörda produkten) som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har producerats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i (det berörda landet). Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.” Till dess att en sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för all övrig import med ursprung i Folkrepubliken Kina tillämpas.

([46]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

4. Om en deklaration för övergång till fri omsättning uppvisas för den produkt som avses i punkt 1, oberoende av ursprung, ska antalet importerade produkter anges i det relevanta fältet i deklarationen, förutsatt att denna uppgift är förenlig med bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87.

Medlemsstaterna ska varje månad underrätta kommissionen om nettovikten och antalet varor som övergått till fri omsättning enligt Taric-nummer 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 och 8431 39 00 10).

5. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts genom den provisoriska antidumpningstull som införs genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1915 av den 11 juli 2024 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 3

Den bilaga som avses i artikel 1.2 får ändras för att lägga till nya exporterande producenter från Folkrepubliken Kina och göra dem till föremål för en lämplig vägd genomsnittlig antidumpningstullsats för samarbetsvilliga företag som inte ingår i urvalet. En ny exporterande producent ska tillhandahålla bevisning för att företaget

a) inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 under undersökningsperioden (1 oktober 2022–30 september 2023),

b) inte är närstående en exportör eller producent som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och som skulle ha kunnat samarbeta i den ursprungliga undersökningen, och

c) antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten eller genom avtal gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen efter undersökningsperiodens slut.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 januari 2025.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande